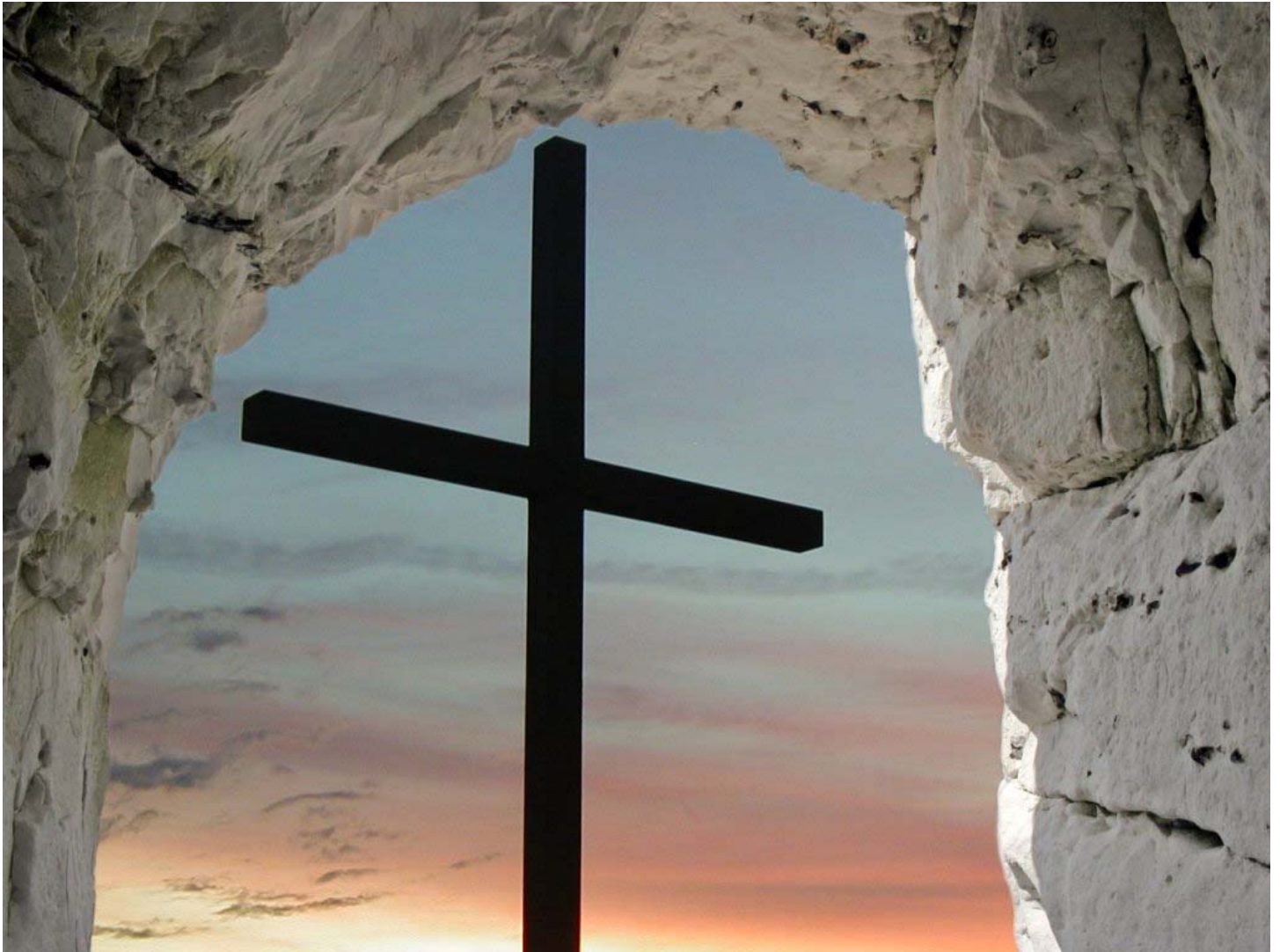

Bản Tin

ULTREYA

Tháng 4 Năm 2010

Đức Sinh - Niềm Hy Vọng

**PHONG TRÀO CURSILLO - NGÀNH VIỆT NAM
GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA**

VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH

Địa chỉ liên lạc:
2586 Greenrock Road
Milpitas, CA 95035

LINH HƯỚNG
 LM. Paul Phan quang Cường
 408-362-9958

CHỦ TỊCH
 Joseph Huỳnh quốc Thu
 408-946-1910

PHÓ CHỦ TỊCH
 Joseph Nguyễn Văn Kính
 408-926-6975

THƯ KÝ
 Maria Goretti Nguyễn Thùy Anh
 408-209-5508

THỦ QUỶ
 Gioan Vũ Duy Đạt
 & Maria Vũ Thùy Linh
 408-578-3907

KHỐI TIỀN
 Jerome Việt Hải
 408-873-8530

KHỐI BA NGÀY
 Dom. Hoàng Bá Ngân
 408-934-0843

KHỐI HẬU
 Joseph Nguyễn văn Thẩm
 408-269-7178

KHỐI TRUYỀN THÔNG
 Joseph Đào Tiến
 408-386-5696

TRANG NHÀ
[http://www.viet-cursillo.com/
 index.htm](http://www.viet-cursillo.com/index.htm)

Dom. Savio Nguyễn Trần Duy
 408-223-9373

TRƯỜNG HUẤN LUYỆN**TRƯỞNG TRƯỜNG HUẤN LUYỆN**

Joseph Trần Thái Hoàng
 408-532-0548

PHỤ TÁ TÀI LIỆU
 Micae Phan Vũ Hải Âu
 (510)468-9174

PHỤ TÁ KÊ HOẠCH
 Joseph Vũ Quốc Linh
 (408)569-7581

Chúa Nhật III Phục Sinh

NĂM C

April 18, 2010

MÀU NHIỆM GIÁO HỘI**I. TIN MỪNG : Ga 21, 1-9**

Sau đó, Đức Giê-su lại tỏ mình ra cho các môn đệ ở Biển Hồ Ti-bê-ri-a. Người tỏ mình ra như thế này. Ông Si-môn Phê-rô, ông Tô-ma gọi là Đi-đy-mô, ông Na-tha-na-en người Ca-na miền Ga-li-lê, các người con ông Dê-bê-đê và hai môn đệ khác nữa, tất cả đang ở với nhau. Ông Si-môn Phê-rô nói với các ông : "Tôi đi đánh cá đây." Các ông đáp : "Chúng tôi cùng đi với anh." Rồi mọi người ra đi, lên thuyền, nhưng đêm ấy họ không bắt được gì cả.

Khi trời đã sáng, Đức Giê-su đứng trên bãi biển, nhưng các môn đệ không nhận ra đó chính là Đức Giê-su. Người nói với các ông : "Này các chú, không có gì ăn ư ?" Các ông trả lời : "Thưa không." Người bảo các ông : "Cứ thả lưới xuống bên phải mạn thuyền đi, thì sẽ bắt được cá." Các ông thả lưới xuống, nhưng không sao kéo lên nổi, vì lưới đầy những cá. Người môn đệ được Đức Giê-su thương mến nói với ông Phê-rô : "Chúa đó !" Vừa nghe nói "Chúa đó !", ông Si-môn Phê-rô vội khoác áo vào vì đang ở trần, rồi nhảy xuống biển. Các môn đệ khác chèo thuyền vào bờ kéo theo lưới đầy cá, vì các ông không xa bờ lắm, chỉ cách vào khoảng gần một trăm thước.

Bước lên bờ, các ông nhìn thấy có sẵn than hồng với cá đặt ở trên, và có cả bánh nữa. Đức Giê-su bảo các ông : "Đem ít cá mới bắt được tới đây !" Ông Si-môn Phê-rô lên thuyền, rồi kéo lưới vào

MỤC LỤC

Sống lời Chúa	2	Nghi Thức Sai Đi - VPDH 2010-2013	17
Hương Mầu Phục Sinh (thơ)	4	Nắm tay Nhau	18
Sống Tinh Thần Phục Sinh	5	Tư Tưởng Hay ! Ý Hay !	20
Cu Chuyện Phục Sinh	6	Phục Sinh : Lời Hứa Hoàn Hảo	22
Cảm Nghiệm Saint Claire	7	Sơ Đồ Tổ Chức Khối Hậu	24
Bên Vực Đức Giáo Hoàng	9	Một Vài Nhận Định về Giáo Hội	26
Lá Thư Gửi Chúa	11	Danh Sách ĐónTiên Liễm	28
Suy Niệm Chúa Nhật Lòng Thương		Danh Sách Chi Tiêu	29
Xót Chúa : bóng của Phêrô và..	14	Đơn Ghi Danh Khóa Tĩnh Huấn	30

bờ. Lưới đầy những cá lớn, đếm được một trăm năm mươi ba con. Cá nhiều như vậy mà lưới không bị rách. Đức Giê-su nói : "Anh em đến mà ăn !" Không ai trong các môn đệ dám hỏi "Ông là ai ?", vì các ông biết rằng đó là Chúa. Đức Giê-su đến, cầm lấy bánh trao cho các ông ; rồi cá, Người cũng làm như vậy. Đó là lần thứ ba Đức Giê-su tỏ mình ra cho các môn đệ, sau khi trở dậy từ cõi chết.

II. SUY NIỆM

Sau khi phục sinh, Chúa Giê-su quan tâm đến việc thiết lập Giáo hội để tiếp tục công cuộc cứu chuộc của Người trên trần gian. Bài Tin Mừng hôm nay cho thấy hình ảnh về Giáo hội mà Người mong muốn khi thiết lập.

Hình ảnh về một Giáo hội có nền tảng là yêu thương. Chúa Giê-su không thiết lập một cơ chế, nhưng thiết lập một gia đình. Người đứng đầu Giáo hội không phải là người chỉ huy ra lệnh, nhưng là người chăm sóc. Sức mạnh của Giáo hội vì thế không phải ở kỷ luật, uy quyền, nhưng ở tình yêu thương. Mọi người yêu thương nhau vì là anh chị em trong một gia đình. Để duy trì tình yêu thương, người đứng đầu phải là người yêu thương nhiều nhất. Chính vì thế, trước khi tuyển chọn thánh Phê-rô làm Giáo hoàng, Chúa Giê-su đã 3 lần hỏi : "Phê-rô, con có mến Thầy không" ? Có yêu mến

thì Chúa mới trao cho trách nhiệm chăm sóc đoàn chiên. Vì có yêu mến Chúa thì mới biết yêu mến anh chị em mình. Tình yêu mến là nền tảng của Giáo hội. Bao lâu tình yêu mến còn, Giáo hội còn vững vàng. Khi nào tình yêu mến suy giảm, Giáo hội sẽ suy yếu.

Hình ảnh về một Giáo hội có sức sống là truyền giáo. Giáo hội như con thuyền của ngư phủ. Ngư phủ sinh sống bằng nghề đánh bắt tôm cá. Sức sống của Giáo hội là truyền giáo, là đánh bắt các linh hồn như Chúa Giê-su, khi kêu gọi các Tông đồ đầu tiên đã nói : "Hãy theo Thầy, Thầy sẽ đào tạo anh em thành những tay chài lưới linh hồn người ta". Muốn đánh bắt được tôm cá, ngư phủ không được neo thuyền, ngồi trên bờ mà nghỉ ngơi nhàn nhã, nhưng phải dong buồm ra khơi, ra chỗ nước sâu mới có nhiều cá. Cũng vậy, muốn cứu được nhiều linh hồn, Giáo hội không được ngồi yên ngơi nghỉ, mà phải lên đường,

phải ra đi đến những nơi xa xôi, phải nỗ lực tìm kiếm. Ra khơi là phải mệt nhọc, phải làm việc và nhất là phải đương đầu với sóng to gió lớn, có khi nguy hiểm đến tính mạng. Cũng vậy, lên đường truyền giáo là phải vất vả, khổ cực và chấp nhận những nguy hiểm, rủi ro. Phải ra đi vì đó là ước nguyện của Chúa. Phải lên đường vì đó chính là sứ mạng Chúa trao cho Giáo hội.

Hình ảnh về một Giáo hội hoạt động có hiệu quả nhờ tuân theo lời Chúa. Giáo hội qui tụ những con người. Giáo hội hoạt động với những cố gắng của con người. Nhưng chỉ với sức con người, Giáo hội không làm được việc gì. Phê-rô và các bạn mệt nhọc suốt đêm mà chẳng bắt được con cá nào là hình ảnh của những hoạt động không có Chúa hướng dẫn. Khi nghe lời Chúa dạy, các ngài đã đánh được một mẻ cá lớn lạ lùng. Hôm nay Chúa không còn ở với các Tông đồ. Không còn ngồi chung thuyền với các ngài. Không còn

đẹp yên sóng gió cho các ngài. Chúa đã về trời. Chúa đứng ở một bến bờ khác. Nhưng Chúa vẫn theo dõi những hoạt động của các ngài. Chúa sẽ đưa ra những chỉ dẫn để hoạt động của các ngài có kết quả tốt đẹp. Tuy không hữu hình, nhưng Chúa vẫn hiện diện bên Giáo hội như lời Người hứa : “*Thầy sẽ ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế*”.

Giáo hội thật là một mâu nhiệm vì xét theo bề ngoài chỉ gồm những con người hữu hình, nhưng thật sự bên trong có sự hiện diện của Thiên chúa vô hình. Sự vững mạnh của Giáo hội không nhờ luật lệ, quân đội, hay vũ khí, nhưng nhờ tình yêu thương. Càng yêu thương, càng tha thứ thì Giáo hội càng mạnh mẽ. Hiệu quả của Giáo hội không ở tại việc ổn định, yên vị, nhưng ở tại mạo hiểm ra đi. Chính khi ra đi, Giáo hội thu lượm được nhiều kết quả. Càng gặp khó khăn, Giáo hội càng vững mạnh vì Chúa hằng ở với Giáo hội luôn mãi.

Lạy Chúa, con yêu mến Chúa. Lạy Chúa, con cảm tạ Chúa. Amen.

TGM. GIUSE NGÔ QUANG KIỆT

Hương Mầu Phục Sinh

Hôm nay sao thấy yêu đời?
Mùa xuân đang đến đất trời đầy hương
Cánh hoa hé mở bên đường
Phục Sinh trời đất vẫn vương Tinh Người
Tinh Yêu Đích Thực lên ngôi
Thiên nhiên tinh tụy, con người hoan ca
Hương đời thêm sắc đậm đà
Tâm linh sinh động chan hòa tri ân
Tinh Yêu sáng tạo vô ngần
Bài ca hoa huệ ngoài đồng đầy tim
Chim ơi nét đẹp tinh tuyền
Người cho mặc lấy thiên nhiên huy hoàng
Đẹp sao điểm hện trần gian
Phục Sinh Chúa đến với ngàn yêu thương
Người đã sống dậy lên đường
Thì đây con bỏ tội vương nơi lòng
Cho con chỉ là số không
Như ngôi mộ trống sáng trời Phục Sinh
Cho con đổi mới cách nhìn
Để đêm tàn lụi, bình minh dâng tràn
Tâm hồn sống lại bình an
Như người môn đệ bên đàng Emmau
Nhận ra Chúa, Mối Tinh Đầu!
Nở hoa thơm ngát hương mầu Phục sinh.

THIÊNHƯƠNG LOVE

Sống tinh thần Phục sinh

Vụ Thánh giá Đồng chiêm bị triệt hạ và đập nát xảy ra tính đến nay đã tròn ba tháng nhưng trong tôi vẫn còn bản thân bức xúc như sự việc vừa mới xảy ra hôm qua. Vì Thánh giá là biểu tượng thánh thiên nhất đã bị xúc phạm một cách nặng nề. Biến cố xảy ra, làm cho nhiều người bàng hoàng xúc động, chúng ta tức giận, chúng ta oán trách. Đó là phản ứng tự nhiên của con người bình thường. Bàng hoàng xúc động vì giữa thế kỷ 21 này, tại một xứ sở có bốn ngàn năm văn hiến, tại một nước tự xưng là độc lập, tự do, hạnh phúc mà còn có những vụ việc như vậy xảy ra. Giận vì số người vô lương tâm đã có những hành động dã man với đồng bào mình một cách tàn nhẫn. Trách Chúa sao quá nhân từ, sao không khiến lửa từ trời thiêu rụi bọn ác ôn như đã làm cho dân thành Sodoma và Gomorah xưa. Trách HĐGMVN sao không mạnh mẽ lên tiếng phản đối nhà cầm quyền CS như báo, đài và các trang mạng đã phản hồi.

Sau khi đọc kỹ bài Tin Mừng Chúa nhật III Phục sinh, bình tâm suy nghĩ lại, tôi cảm phục sự ứng xử của bà con giáo dân nghèo thuộc xứ đạo Đồng chiêm, họ chỉ dùng lời cầu nguyện như là một thứ vũ khí để đáp trả. Cũng như tại Toà Khâm Sứ, Thái Hà, Tam Toà, tất cả đều diễn ra trong trật tự, tuyệt đối không có những hành vi khiêu khích.

Hành động của những kẻ chủ trương đập nát Thánh giá là hành động của kẻ không biết Chúa, của kẻ thù của Chúa, là hành động của ma quỷ.

Hành động đáp trả của bà con giáo dân Đồng chiêm là hành động của kẻ làm con Chúa. Giương cánh tay ra, vươn hai tay lên để đón nhận kẻ thù. Lời cầu nguyện của họ, lời Kinh Hoà Bình họ hát, vang lên không phải là tiếng kêu trong sa mạc. Chúa sẽ nghe. Biết đâu những mãnh xi măng từ trên cây Thánh Giá văng xuống sẽ chạm vào họ và để cải hoá họ. Biết đâu! Đối với Thiên Chúa, mọi việc đều có thể. Đó là

“Sống tinh thần Phục sinh.” Giáo dân Đồng chiêm đã thực sự sống tinh thần Phục sinh.

Trên thực tế, đối xử tốt với kẻ thù, yêu kẻ thù, yêu những kẻ tấn công mình, những kẻ muốn hãm hại mình không phải là chuyện dễ làm, nhưng đó mới là tiếng gọi của những ai muốn thực tâm theo Chúa. Chúa không kêu gọi chúng ta để thành lập một đạo quân đi tiêu diệt kẻ thù của Chúa nhưng là để chinh phục kẻ thù của Chúa bằng lời cầu nguyện, bằng những việc hy sinh.

Đọc sách Công vụ Tông đồ, được biết Phao lô là kẻ thù số một của Hội thánh Chúa thời mới sơ khai. Ananias được Chúa sai đi rửa tội cho Phao lô. Ananias hãi lắm. Ông đã từng biết Phao lô là ai rồi, vạn bất đắc dĩ ông phải vâng lệnh ra đi, và một khi ông đã vâng lời ra đi thì sự thể nó đổi khác như thế nào. Kẻ thù của Hội thánh Chúa trước đây rày đã trở thành người bạn thiết cốt, một vị tông đồ vĩ đại của Chúa. (Act. 9, 7-20).

Phêrô và các môn đệ khác đã được Chúa bảo, qua lần hiện ra với chị Maria Madalêna, rằng phải đến Galilê và đợi Người ở đấy.

Galilê là nơi quê nhà. Galilê là chốn quen thuộc. Galilê là nơi Chúa đã làm nhiều phép lạ và chín mươi phần trăm công việc Chúa làm đều ở nơi đây. Ở nơi Galilê sẽ được ấm áp, thoải mái. Nhưng chỉ được ở tại đây để đợi ngày Chúa đến trước khi Người ngự về trời mà thôi, rồi Chúa bảo phải ra đi, đi cùng khắp thế giới, đến giữa những người thu thuế, những người tội lỗi, những người cô đơn, những con chiên lạc, đến cả với những kẻ thù địch, như con chiên ở giữa bầy muông sói . . . để mà yêu thương, để mà cầu nguyện, để mà đưa họ về với Chúa chứ không phải để bắt họ phải đền bù những thiệt hại mà họ đã làm cho ta, hay để trả thù. Đó là sự can đảm của tinh thần sống Phục sinh.

Sự sống đã chiến thắng sự chết.

Tình thương đã chiến thắng hận thù.

Chúng ta bị bách hại nhưng chúng ta không đánh trả hay nguyên rũa lại. Chúng ta cũng không run sợ hay chạy trốn. Không, chúng ta tin tưởng và phủ thác vào Chúa, Chúa sẽ giựt lấy chiến thắng từ hàm răng sư tử của thất bại để đem về cho chúng ta.

Xin Chúa giúp chúng ta tiếp cận với mọi người để đem điều thiện hảo đến cho nhiều người và giúp cho nhiều người lánh xa những điều gian ác.

Hãy yêu kẻ ghét ta và làm ơn cho kẻ làm khốn ta. Đó là sống tinh thần Phục sinh theo gương Chúa Giêsu.

PHỤC SINH 2010
PHÓ TẾ HUỖNH VĂN NGỌC

Câu chuyện Phục sinh

Có một vị Linh mục trẻ người Ba tây kể lại câu chuyện phục sinh của mình như sau:

Hàng ngày tôi đi bộ từ nhà đến văn phòng giáo xứ, tôi thấy một người ăn xin trẻ tuổi ngồi tựa lưng vào vách tường. Anh ta không đi được, hai chân bị bại liệt.

Vì thấy anh mỗi ngày nên sự hiện diện của anh không làm tôi quan tâm chú ý. Một ngày kia, như bị lương tâm thúc giục, tôi quyết định đến với anh.

Này anh, anh có thể đứng lên được không?

Thưa cha, không!

Anh có muốn bước đi không?

Thưa cha, đó là giấc mơ của con. Con hy vọng một ngày nào đó cuộc đời con sẽ thay đổi, nhưng chi phí quá đắt, vì thế con không còn cách nào hơn là đành quên cái giấc mơ ấy đi.

Tôi nắm lấy bàn tay gân guốc của anh và nói :

Một ngày gần đây giấc mơ của anh sẽ thành sự thật.

Tôi siết chặt tay anh một lần nữa, rồi đi . . .

Trong bài giảng Chúa nhật sau đó tôi thuật lại câu chuyện trên với cộng đoàn và đề nghị cộng đoàn hãy làm một cái gì để giúp anh ta.

Một cuộc lạc quyền được tổ chức ngay sau thánh lễ. Tôi rất vui mừng khi thấy số tiền quyền góp vượt quá số chi phí cho cặp nạn gỗ, đôi chân giả và chi phí chỉnh hình.

Lễ Phục sinh năm ấy, tôi mời anh ta đến dự lễ. Trong bài giảng, tôi nói :

“Chúa Giêsu đã phục sinh để sống một cuộc sống mới. Người đã cho chúng ta tham dự vào cuộc sống mới của Người và chúng ta đã chia sẻ cho nhau cuộc sống mới ấy”.

Nói đến đây, tôi giới thiệu người ăn xin hôm nọ. Anh ta đứng lên, chống nạn đi trước mặt mọi người.

Bầu khí trong nhà thờ vỡ lên như tràn đầy sức sống của Chúa Giêsu phục sinh. Mọi người reo lên: Alleluia! Alleluia!

Sau khi Chúa sống lại, Phúc âm không có chỗ nào nói việc Chúa đến với biệt phái với Pharisaiêu mà Chúa chỉ đến với các môn đệ, với những người Chúa thương mà thôi. Chúng ta là thế hệ kế tiếp được Chúa thương và đến với, qua ân sủng và bí tích để được tham dự và chia sẻ đời sống phục sinh với Người.

PHÓ TẾ HUỖNH VĂN NGỌC

Cảm Nghiệm St. Clare 2010

Buổi tĩnh tâm St. Clare đã trôi qua hơn một tháng nay nhưng những dư âm của cảm xúc và ấn tượng vẫn đeo đuổi tôi hàng ngày và buộc tôi phải viết lên những dòng tâm tình này mặc dù tôi đã không cầm bút lâu lắm rồi.

Tôi đã đi dự nhiều buổi tĩnh tâm và gặt hái được rất nhiều hoa trái của Chúa Thánh Thần nhưng lần tĩnh tâm St. Clare 2010 đã ghi một dấu ấn sâu đậm trong tâm hồn tôi mà suốt đời tôi không bao giờ quên được.

Không hiểu sao lần này tôi lại cảm nghiệm được niềm vui của Thầy Chí Thánh hai ba ngày trước buổi tĩnh tâm, giống như niềm vui của người mẹ già cô đơn khi biết con cháu từ bốn phương trời sẽ về quây quần bên mình; một niềm vui rất thực mà tôi đã từng thấy trên gương mặt của mẹ tôi đã 85 tuổi ở Orange county mỗi khi tôi về thăm bà.

Tôi cũng cảm nghiệm được Tình Chúa ấp ủ và đánh động từng anh chị qua từng ngày, từng giờ, từng phút giống như tôi được xem cảnh một bông hoa đang nở trong ánh mai. Thật cảm động khi nghe những chia sẻ cảm nghiệm của các anh chị trong đêm tâm tình, rất nóng bỏng như trên khoá 3 ngày vậy!

Ngày thứ bảy tôi phụ giúp anh Khôi điều hợp Châu Thánh Thể riêng theo từng (nhóm) gia đình và sau khi các gia đình đã ổn định trong các phòng châu, tôi tranh thủ những giây phút rảnh rỗi quỳ cuối nhà nguyện để châu “ké” với gia đình “ca đoàn”. Tôi đã được chứng kiến một khung cảnh tuyệt đẹp và linh thiêng của buổi Châu Thánh Thể.

Trong ánh nến lung linh, Thánh Thể Chúa nổi bật trên bức tranh ghép bằng kính màu sau Bàn Thánh. Từ Thánh Thể Chúa bốc lên ngọn lửa Tình Yêu và qua Chúa Thánh Thần tràn tràn xuống trên các anh chị em đang quây quần bên Bàn Thánh. Tôi cảm nhận được Chúa Giêsu Thánh Thể đang vỗ về ôm ấp từng anh chị em trong ngọn lửa Tình Yêu Linh Thánh của Người. Một bầu khí thân thương và

huyền nhiệm mà không bút mực nào tả xiết được đã làm tôi bật khóc trong tâm tình yêu mến và tạ ơn.

Khung cảnh quá đẹp làm tôi phải chạy vội ra xe lấy máy ảnh và tripod để hy vọng có thể ghi lại bức tranh Thiên Đàng này. Nhưng khi xem hình chụp tôi lại thất vọng vì tôi chỉ ghi lại được một phần ngàn những gì tôi đã chứng kiến.

Lúc đó Chúa mới cho tôi biết giây phút thần thiêng đó là món quà Chúa cho tôi và muốn tôi làm chứng nhân cho bí tích Thánh Thể. Từ giây phút đó tôi biết rằng trong những giờ Châu Thánh Thể thật sự có hàng ngàn hàng vạn thiên thần cùng triều thần thiên quốc cùng thờ lạy Chúa Giêsu Thánh Thể với tôi. Từ giây phút đó tôi mới thấu hiểu được bí tích Thánh Thể là nguồn

mạch nuôi sống và là cứu cánh của đời sống gia đình. Gia đình tôi đã được chuyển hoá và thăng tiến trong suốt 3 năm qua nhờ lãnh Minh Máu Thánh Chúa hàng ngày. Cách đây 3 năm tôi là một Kitô hữu thờ ơ nguội lạnh và đi “xem” Lễ ngày Chúa Nhật một cách máy móc cho đến khi một Soeur cho tôi thấy Thánh Lễ cao trọng như thế nào qua lời mặc khải của Chúa Giêsu như sau: “Cho dù con có bán cả gia tài mà bố thí cho người nghèo, cho dù con có ăn chay hãm mình phạt xác cả đời con, cho dù con có làm bao nhiêu điều phúc đức đi nữa, tất cả gom lại cũng không giá trị bằng một Thánh Lễ.” Lúc đó tôi rất ngạc nhiên và tự hỏi chẳng lẽ Thánh Lễ lại có giá trị đến thế sao?

Rồi tôi đi “thử” Lễ hàng ngày và quả thật Chúa Giêsu Thánh Thể đã cho tôi hiểu được giá trị và mục đích của Thánh Lễ và đời sống tâm linh của gia đình chúng tôi đã được thay đổi tận gốc rễ. Chúng tôi không còn “phải” đi “xem” Lễ nữa mà “được” đi “hiệp” Lễ hàng ngày!

Chúa Giêsu Thánh Thể đã đốt lên trong tôi ngọn lửa Mến và ngọn lửa này ngày càng bùng cháy lên đến nỗi tôi phải san sẻ cho bất cứ ai tôi gặp và hằng say rao truyền Thánh Lễ Misa cho mọi người. Chính Chúa Giêsu Thánh Thể đã cho tôi an bình an trong suốt 17 tháng thất nghiệp này để làm chứng nhân cho Người. Tôi đang rất nghèo về vật chất nhưng lại cực kỳ sung túc về Ân Sủng! Nhiều khi Chúa hỏi tôi nếu cho tôi chọn giai đoạn trước lúc thất nghiệp cộng thêm tài sản của Bill Gate và giai đoạn đang thất nghiệp này, tôi sẽ chọn cái nào? Tôi liền trả lời không đắn đo

tôi vẫn chọn giai đoạn thất nghiệp này vì đây là giai đoạn đẹp nhất đời tôi, được Chúa thanh luyện và yêu thương. Tôi đã được hưởng một đời sống thân mật trong Thiên Chúa với biết bao Ân Sủng.

Những thiếu thốn vật chất, đau khổ thân xác hay tinh thần dù có lớn đến đâu cũng không bao giờ chạm tới được hạnh phúc trong Tình Yêu và Ân Sủng của Chúa mà tôi đang được hưởng. Do đó tôi vẫn hằng cầu xin cho những ai đang mất việc tìm được Chúa trước khi tìm được việc khác vì đối với tôi thất nghiệp cũng là một món lợi cho linh hồn chúng ta.

Hơn bao giờ hết tôi đã cảm nghiệm được màu nhiệm của bí tích Thánh Thể tại nhà nguyện tĩnh tâm St. Clare này. Thánh Thể là quà tặng Tình Yêu vô giá từ Thiên Chúa. Yêu nhau thì muốn ở gần nhau. Chúa Giêsu muốn ở gần chúng ta từng giây từng phút cho đến tận thế vì Người là Tình Yêu. Chúa Giêsu cũng cho tôi thấy Tình Chúa dành cho mỗi chúng ta qua hình ảnh rất thực của một bà mẹ đã 80 chục tuổi ở Santa Ana có đàn con trên San Jose. Vì yêu con bà mẹ này đã lặn lội ra đón xe đò Hoàng lên San Jose để mong gặp được những người con bà vẫn hằng nhớ. Xuống xe đò, bà mẹ đứng run rẩy trong giá buốt mùa đông mong sao có đứa con nào chạy ngang qua đón mình về để được sưởi ấm nhưng chẳng thấy ai! Bà mẹ khốn khổ này lại gạt lệ leo lên xe đò về lại căn phòng cô đơn lạnh lẽo của mình. Nhưng vì yêu và nhớ con mình quá đỗi, bà mẹ này ngày qua ngày vẫn kiên trì đáp xe đò lên San Jose và đứng chờ ngoài đường để mong sao có ngày con mình nhớ đến mà đón mình về nhà.

Tình Yêu Chúa quả thật cao vời không thể hiểu nổi. Mỗi lần được rước Minh Máu Thánh Chúa tôi lại tự hỏi mình là cái chi chi mà được Chúa yêu thương đến vậy? Mỗi ngày đi Lễ là mỗi khám phá mới về màu nhiệm Tình Yêu Thiên Chúa. Vì không thể hiểu nổi Tình Chúa nên tôi chỉ muốn yêu Người như đứa trẻ thơ yêu mẹ, phó thác tất cả, trông cậy tất cả, hiến dâng tất cả, nhất là sự tự do và ý riêng tôi để luôn được sống thân mật với Người tôi hằng kính yêu. Tôi chỉ muốn làm chứng cho Tin Mừng về Ân Sủng của Thiên Chúa qua những thử thách tôi đón nhận hàng ngày. Tất cả đều là Hồng Ân! Bài nhạc “Dấu Ấn Tình Yêu” của Cha Ân Đức đã là bạn đồng hành với tôi trên đường về lại San Jose sau 3 ngày được Chúa áp ủ và chăm sóc tại trung tâm tĩnh tâm St. Clare thân thương này:

... Hồng Ân Chúa tràn trề tháng năm

Tay con nhỏ bé đón sao cho vừa

Hồng Ân Chúa vô biên vô tận

Tim con nhỏ bé nhưng hãy còn vui ...

GIUSE TRẦN THÁI HOÀNG

Bệnh Vụ Đức Giáo Hoàng

Các giới chức Vatican và Giáo Hội Công Giáo đã bác bỏ các cáo buộc giáo hội che đậy các tội phạm linh mục sách nhiễu tình dục, đồng thời gia tăng mạnh mẽ nỗ lực bệnh vực Đức Giáo Hoàng Benedictô XVI và các quyết định của ngài liên quan vấn đề.

Trong những tuần gần đây hàng trăm cáo buộc linh mục sách nhiễu tình dục đã nổ ra trên báo chí truyền thông tại Ái Nhĩ Lan, Đức, Tân Tây Lan, Úc và Thụy Sĩ. Tại Hoa Kỳ, một loạt bài vào cuối tháng 3 vừa qua của tờ đại nhật báo New York Times công kích Đức Giáo Hoàng đã “không có hành động gì” trước các hành vi của linh mục Lawrence Murphy, người có chứng cứ phạm tội ngược đãi tình dục trẻ em, nhất là trẻ em câm điếc, tại những nơi ông làm việc trong nhiều thập niên.

Giám mục Fred B. Henry, Giáo Phận Calgary, Canada, nói rằng có “những âm mưu trộn lẫn uy tín của Đức Thánh Cha

Benedictô XVI vào các vụ lạm dụng tình dục”.

Nhật báo Calgary Herald số ngày 30/3/10 đăng lá thư mục vụ của giám mục Henry rằng, “Tuồng thuật của New York Times không kèm theo các chứng cứ rõ ràng cho cáo buộc của họ... Danh tánh của Hồng Y Joseph Ratzinger (tức đương kim ĐGH Benedictô XVI) đã không xuất hiện trong các biên bản khi các quyết định về vụ án của linh mục Murphy được đưa ra. Tại Thánh Bộ Tín Lý, đích thân vị Thứ Trưởng Thánh Bộ là Tổng Giám Mục Tarcisio Bertone đã đồng ý cần có một phiên tòa xét xử theo giáo luật, nhưng khi thực hiện quyết định này thì linh mục Murphy đã lâm bệnh nặng không đủ sức để được xét xử theo Tòa Án Giáo Luật tại giáo phận. Vì vậy, TGM Bertone yêu cầu thực hiện biện pháp giản tiện và nhanh chóng là đình chỉ thừa tác linh mục của đương sự.”

Theo qui định của giáo luật

vào thời điểm đó, trách nhiệm để xử lý các vụ lạm dụng tình dục là thuộc thẩm quyền của giám mục địa phương. Thế nhưng mãi đến năm 1996, nghĩa là 20 năm sau nội vụ xảy ra, văn phòng của Thánh Bộ Tín Lý mới được báo cáo và theo dõi vụ án. Đến tháng 8 năm 1998, Tổng Giám Mục Weakland cho ngưng xét xử vì giáo sĩ Murphy đã chết.

Nhật báo L'Osservator Romano của Vatican vào ngày 27/3/10 đã đăng tải đầy đủ hai văn kiện năm 2001 của Thánh Bộ Tín Lý do Hồng Y Joseph Ratzinger cầm đầu, qui định tội trạng vi phạm ngược đãi tình dục trẻ em là một trong các trạng loại này phải giải trình Thánh Bộ.

Nhật báo của Tòa Thánh cũng đăng lại một bài bình luận của Tổng Giám Mục Vincent Nichols của Westminster, Anh Quốc, bày tỏ sự xấu hổ việc linh mục lạm dụng tình dục đồng

manh mẽ bênh vực các cố gắng của ĐGH trong việc đối phó với tệ nạn này.

“Đâu là vai trò của ĐGH Benedictô? Khi cai quản Thánh Bộ Tín Lý, ngài đã thực hiện các thay đổi quan trọng trong giáo luật: bao gồm các tội phạm ngược đãi trẻ em, kể cả lạm dụng tình dục trẻ em dưới 18 tuổi, xét lại từng trường hợp các tiêu chuẩn miễn tố do quá hạn luật định, và ấn định việc đình chỉ nhanh chóng tác vụ linh mục của các đương sự vi phạm”, TGM Nichols viết.

“Ngài không phải là người bàng quang, bất động. Các hành động cũng như lời nói của ngài nói rõ điều đó”, ngài tiếp.

Linh mục Lombardi, phát ngôn viên của Toà Thánh Vatican, nói rằng “Các dấu hiệu lạc quan là giáo hội thấu hiểu vấn đề và đã giải quyết nó. Một ví dụ được nêu ra là trong một báo cáo mới đây, trong năm 2008-2009 con số tội phạm lạm dụng tính dục giảm 33 đến 36% tại các giáo phận và dòng tu Hoa Kỳ.”

Đức Hồng Y Walter Kasper của Đức nói rằng, “Ngay cả khi còn là hồng y, Đức Giáo Hoàng cảm thấy nhu cầu cải luật và đề xuất luật cứng rắn hơn trước. Một số báo chí dùng vài trường hợp hải hùng để tấn công trực diện ĐGH đã đi ngoài giới hạn của công lý và quân bình”.

Hồng Y William J. Levada, Bộ Trưởng Thánh Bộ Tín Lý, nói rằng, các cáo buộc “thiếu sót các tiêu chuẩn công bằng căn bản của báo chí”. Ngài nói, việc tấn công Đức Giáo Hoàng là tấn công vào giáo hội Công Giáo.

Thế nhưng, người ta tin rằng việc công kích này sẽ thất bại. Trong cuộc tĩnh tâm Mùa Chay năm nay tại giáo triều Rôma, và trước sự hiện diện của Đức Giáo Hoàng, linh mục giảng thuyết Cantalamessa nói, “Chúa đã nói cho Jeremiah rằng Ngài sẽ làm cho ông trở nên bức tường đồng. *‘Dẫu cho người ta có tấn công con, họ sẽ không thành công. Bởi vì ta sẽ ở với con, để cứu con và giải thoát con’*”.

TRẦN HIẾU

Lá thư gửi Chúa

Gregorio López Y Fuentes

Trần Hiếu dịch

Nằm đơn độc trên sườn đồi thung lũng là ngôi nhà của Lencho. Từ độ cao này người ta có thể nhìn thấy con sông và sát bên trang trại, là cánh đồng ngô với vô số cành nặng trĩu bông hạt hứa hẹn một mùa thu hoạch dồi dào.

Chỉ duy có một điều, đất cần mưa, ít nữa là một trận mưa rào. Suốt buổi sáng hôm đó, anh Lencho, người biết rõ cánh đồng, chẳng làm gì cả nhưng chỉ ngong ngóng nhìn lên bầu trời về hướng đông bắc.

“Chắc chắn trời sẽ mưa, em ạ.”

Người vợ của anh, đang nấu cơm, đáp lại:

“Đúng lắm, nếu Chúa thương”.

Những cậu con trai lớn đang làm ngoài đồng, còn những đứa nhỏ hơn, chơi gần nhà, mãi cho đến khi mẹ chúng gọi vào ăn cơm:

“Về ăn cơm...”

Trong suốt bữa cơm, khi Lencho đang tiên đoán, thì mưa bắt đầu rơi nặng hạt. Về hướng đông bắc một vùng mây đen

đang vần vũ kéo đến. Không khí trở nên trong lành và mát mẻ.

Người đàn ông đi ra ngoài nhìn về phía trang trại và không giấu nổi vui mừng trước cảm giác nước mưa rơi trên người, anh trở vô nhà la vang lên:

“Đó không phải là những hạt mưa, mà là những đồng tiền mới. Hạt lớn là đồng tiền mười, hạt nhỏ là đồng tiền năm...”

Với sự vui mừng hiện rõ trên khuôn mặt, anh chiêm ngắm cánh đồng ngô trĩu nặng hạt nay được bao phủ bởi một lớp màn mưa dày đặc. Nhưng thỉnh thoảng một cơn gió thổi mạnh, rồi lẫn trong mưa là những cục đá tuyết bắt đầu rơi. Đây đúng là những đồng tiền mới bằng bạc. Những đứa con trai, cởi cả áo quần, chạy ra ngoài để đón bắt các cục tuyết trắng như những hạt trân châu.

Người đàn ông bất thần thốt lên trong sợ hãi, “Không ổn rồi. Mong là cơn mưa đã mau qua.”

Nhưng nó không qua mau. Trong một tiếng đồng hồ, mưa đá rớt xuống mái nhà, ngoài vườn, trên đồi, trên cánh đồng

ngô, trên toàn thung lũng. Cánh đồng ngập một màu trắng xoá, như được che phủ bởi một ruộng muối. Không một chiếc lá nào còn lại trên cây. Cánh đồng ngô hoàn toàn bị phá hủy. Những bông hạt nặng trĩu trên thân ngô rơi dập xuống. Tâm hồn Lencho ngập tràn một nỗi buồn vô hạn. Khi cơn bão qua đi, anh đứng giữa cánh đồng rồi nói với các con:

“Một bầy châu chấu cũng không tàn sát nhiều như vậy... Trận mưa đá không để lại một thứ gì: năm nay nhà mình sẽ không có ngô mà cũng chẳng có đậu để ăn...”

Đêm đó là một đêm buồn bã cho cả nhà:

“Tất cả công khó, ra tro!”

“Chẳng còn ai có thể giúp chúng ta!”

“Năm nay cả nhà chết đói...”

Nhưng trong tim mỗi người của căn nhà đơn độc nơi thung lũng đó còn lóe lên một tia hy vọng: Chúa sẽ giúp.

“Đừng quá buồn phiền, dầu cho mất trắng. Không ai chết đói đâu!”

Suốt đêm hôm đó, Lencho nghĩ chỉ còn một nguồn hy vọng: Chúa giúp—anh đã từng học được rằng, ánh mắt ngài luôn thông suốt mọi sự, ngay cả nơi sâu thẳm của tâm hồn.

Lencho là một con trâu, cần cù làm việc như trâu nơi cánh đồng, nhưng anh ta cũng biết viết và đọc. Vào Chủ Nhật hôm đó, lúc đang nghỉ, sau khi xác tín rằng có một mảnh lực bảo vệ anh, anh bắt đầu ngồi xuống viết một lá thư, rồi chính anh ta đích thân mang ra phố bỏ vào thùng thư bưu điện.

Đó là bức thư gửi Chúa.

Anh viết, *“Lạy Chúa, nếu ngài không giúp con, gia đình con sẽ chết đói năm nay. Con cần một trăm pêsô để trồng lại cánh đồng ngô, cũng như để sống từ nay cho đến ngày mùa sang năm, bởi vì cơn bão mưa đá...”*

Ngoài bì thư anh đề *“Kính gửi Chúa”*, rồi bỏ bức thư vào phía trong. Cùng với nỗi lo, anh đi ra phố. Tại bưu điện anh dán một con tem lên trên bì thư trước khi thả nó vào thùng thư.

Một nhân viên bưu điện, cũng là người phát thư, đến gặp viên trưởng ty trong văn phòng, cười to lên rồi trình lá thư gửi Chúa cho cấp trên. Chưa bao giờ trong cuộc đời làm nghề bưu điện, anh thấy có một địa chỉ như thế. Ông trưởng ty, một người vừa béo vừa hoà nhã, phá lên cười; nhưng đột nhiên ông nghiêm nét mặt lại, đặt lá thư lên bàn, rồi nói:

“Quả là một người có đức tin mạnh! Ước chi tôi cũng có đức tin như người viết bức thư này. Để tin theo cách anh ta tin. Để hy vọng với niềm xác tín rằng anh biết điều anh hy vọng. Để khởi đi từ việc viết thư cho Chúa!”

Thế rồi, để khỏi đánh mất một đức tin phi thường được thể hiện qua lá thư không thể phát đi, ông trưởng ty nghĩ ra một cách: trả lời bức thư. Nhưng khi mở bức thư, điều hiển nhiên là ông phải trả lời điều anh ta cần, chứ không chỉ là thiện chí suông, với vài chữ viết với bút mực. Ông nghĩ ra một cách: kêu gọi sự ủng hộ từ các nhân viên của ông, phần ông cũng đóng góp một phần tiền lương, và vài người bạn của ông cũng hứa đóng góp vào quỹ *“hành động bác ái”*.

Nhưng thật là khó để ông kiếm cho đủ số tiền 100 pêsô, vì thế ông ta chỉ có thể gửi cho người nông dân vốn vẹn được hơn một nửa. Ông để các tờ giấy bạc trong một bì thư đề gửi cho Lencho và với bức thư chỉ có một chữ ký: CHÚA.

Vào Chủ Nhật sau, Lencho đến bưu điện hơi sớm một tí và hỏi người nhân viên, *“Tôi có thư không?”* Cũng chính người nhân viên lúc trước, nay lại giao cho Lencho một bức thư, trong khi ông trưởng ty, với lòng mẫn nguyện của người đã làm một việc bác ái, đứng nhìn từ xa, nơi cánh cửa văn phòng bưu điện.

Lencho không lộ một chút

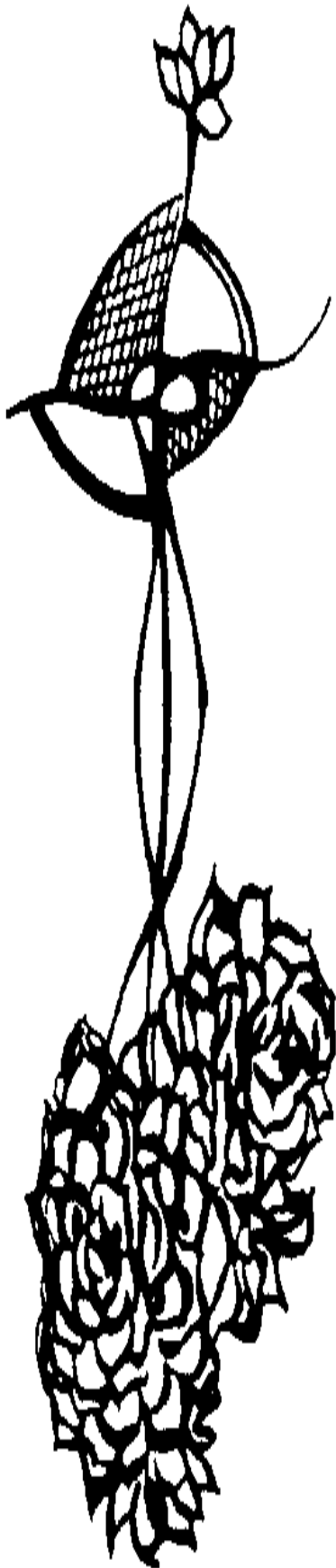
ngạc nhiên nào khi nhìn thấy các tờ giấy bạc—như là điều anh từng vững tin—nhưng rồi anh tỏ ra tức giận sau khi đếm tiền... Chúa không thể làm sai được, cũng như ngài không thể khước từ điều Lencho đã yêu cầu!

Lập tức, Lencho bước lên quầy bưu điện và xin một tờ giấy với bút mực. Từ chiếc bàn kê nơi công cộng, anh bắt đầu viết, cùng với nét nhăn trên trán, phản ánh từ tâm trạng bất bình của anh. Khi viết xong, anh đến quầy bưu điện mua một con tem, đưa lưỡi liềm vào phần keo rồi đập vào bì thư bằng một cú nắm đấm.

Ngay khi lá thư được bỏ vào thùng thư, ông trưởng ty đi tới và mở ra. Lá thư viết:

“Lạy Chúa: về số tiền mà con đã hỏi Chúa, con chỉ nhận được 70 pêsô. Xin gửi cho con số còn lại, bởi vì con cần nó lắm. Nhưng xin đừng gửi cho con bằng thư, bởi vì các nhân viên bưu điện đều là những tay lừa gạt. Lencho.-”

3 điều ảnh hưởng cuộc sống của con người

3 điều giá trị nhất trong cuộc sống:

Tình yêu

Gia đình và bạn bè

Lòng độ lượng

3 điều bạn không bao giờ nên để mất:

Niềm hy vọng.

Sự Bình An

Sự chân Thật

3 điều Chẳng bao giờ chắc chắn:

Cơ hội may mắn

Sự thành công

những ước mơ

3 điều luôn có thể hủy hoại con người:

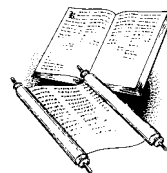
Sự giận dữ

Tính Kiêu căng

Sự Thù hận

Xin gửi tới quý anh chị để chúng ta cùng suy nghĩ .

HẠT BỤI

Suy niệm Chúa Nhật Lòng Thương Xót Chúa: bóng của Phêrô và chạm tay của Tôma

Bài đọc thứ nhất hôm nay từ sách Công Vụ Các Tông đồ (5:12-16) công hiến chúng ta một sự nhận thức sáng suốt trong cộng đồng Kitô hữu tiên khởi tại Giêrusalem. Luca đã lưu ý sự phát triển mau lẹ của Giáo Hội sơ khai (2:41, 47, 4:4; 6:1,9:31). Trong bài đọc hôm nay từ Công Vụ các Tông Đồ ngài muốn thêm sự kiện là số đông người nữ cũng như như nam đã được rửa tội và trở nên môn đệ (5:14). Những dấu lạ và những sự kỳ diệu là hậu quả rõ ràng của các ân huệ Thần Khí như là “sự làm phép lạ” và “những sự chữa bệnh” (1 Côrintô 12: 9, 28).

Một hình ảnh rất có tác động mạnh của Phêrô được trình bày cho chúng ta (vs 15-16): ‘Người ta còn khiêng những kẻ ốm đau ra tận đường phố đặt trên giường trên chõng, để khi ông Phêrô đi qua, ít ra cái bóng của ông cũng phủ lên được một bệnh nhân nào đó. Nhiều người từ các chung quanh thành Jerusalem cũng lũ lượt kéo đến, đem theo những kẻ ốm đau cùng những người bị thần ô uế ám, và tất cả đều được chữa lành.’

Cái bóng của Phêrô

Tôi luôn luôn bị xúc động bởi hình ảnh cái bóng của Phêrô đi ngang qua người bệnh và gây ảnh hưởng. Những người đi ngang qua cái bóng của Phêrô được chữa lành, không phải bởi cái bóng của Phêrô nhưng bởi quyền năng của Thiên Chúa hành động qua Phêrô.

Những phép lạ chữa lành lời

lời cuốn dân chúng tới Giáo Hội tiên khởi và xác nhận chân lý những huấn giáo của các tông đồ và sự kiện là quyền phép Thiên Chúa ở với các ông. Chúng ta cũng biết rằng những lãnh đạo tôn giáo ganh tị về quyền năng và uy quyền của Chúa Giêsu coi các Tông đồ như là một sự đe dọa liên tiếp và đòi hỏi họ phải được kính trọng. Các Tông Đồ không đòi hỏi mình phải được tôn trọng. Mục tiêu của các ông là mang lại sự tôn trọng và cung kính đối với Thiên Chúa. Các Tông đồ đã được sự tôn trọng của dân chúng, không phải tự các ông nài xin, nhưng bởi vì các ông xứng đáng được những sự ấy.

Đức Giáo Hoàng Biển Đức giữa chúng ta

Khi tôi suy tư về bài đọc một hôm nay, tôi không thể không nhớ tới những hình ảnh rất có tác động của Đức Giáo Hoàng Biển Đức XVI khi ngài di chuyển giữa hàng trăm ngàn người trong chuyến viếng thăm của ngài tại Hoa Kỳ cách đây hai năm trong tháng này. Người mục tử chân chính, người mô phỏng sự sống của mình theo sự sống Chúa Giêsu, phải thương yêu dân chúng được phó thác cho mình và bắt chước Chúa Giêsu. Đức Giáo Hoàng Biển Đức XVI đã làm sự này rất tốt.

Trong những tuần qua, thế giới đã chứng kiến tai họa và sự

đau khổ về sự lạm dụng tình dục trẻ em và sự bùng nổ dễ bị tổn thương trong nhiều xứ châu Âu. Sự lạm dụng này là xấu ác, phá hoại và đầy tội tình.

Một số linh mục và tu sĩ, những người đã hứa bảo vệ, bệnh vực và thương yêu trẻ nhỏ đã làm nhục Giáo Hội và xã hội. Một số người đã ra sức trách móc Đức Giáo Hoàng Biển Đức XVI không hành động, che đậy cách sống và sự vô liêm sỉ trắng trợn trong việc xử lý sự lạm dụng tình dục trẻ em. Qở trách này không đúng, không chấp nhận được, và rất xúc phạm Giáo Hội, những nạn nhân và xã hội nói chung.

Tôi nhớ chuyến viếng thăm của Đức Giáo Hoàng Biển Đức tại Hoa Kỳ cách đây hai năm, với lòng xúc động và cảm ơn sâu sắc. Trong chuyến viếng thăm này cái bóng của Phêrô phủ trên America, cũng như nó đã làm bất cứ

nơi nào Đức Giáo Hoàng này đã viếng thăm trên năm năm qua. Và cái bóng này, là cái chạm chữa lành của Chúa, phủ trên tất cả chúng ta với lòng thương xót., sự chữa lành và sự hoà bình. Khi Đức Giáo Hoàng Biển Đức đi giữa chúng ta, ngài làm hơn là liên kết với chúng ta. Ngài liên kết. Ngài cổ vũ quần chúng. Ngài tỏ lòng can đảm, sự khôn ngoan và lòng thương cảm phi thường.

Các phương tiện không bỏ lỡ ý nghĩa sâu sắc của sự Đục Thánh Cha gặp gỡ riêng tư đầy xúc động với các nạn nhân của việc lạm dụng tình dục giáo sĩ tại Toà Đại Sứ Vatican ở Washington. Đức Giáo Hoàng lúc đó không sợ, bây giờ vẫn không sợ phải đi vào trong sự đau đớn, sự hỗn mang, sự buồn rầu và sự dữ của con khủng hoảng lạm dụng. Ngài cho dân chúng biết rằng ngài nghe và hiểu và Đức Giáo Hoàng sẽ tiếp tục hành động ngõ hầu một tai hoạ như thế sẽ không bao giờ lặp lại nữa.

Nơi nào có Phêrô nơi đó có Giáo hội.

Một thành ngữ Latin xưa, đầu tiên được Thánh Ambrose sử dụng trong thế kỷ thứ tư, hiện ra trong trí nhớ của tôi vào tháng Tư 2008, trong nhiều lúc thăm viếng lịch sử giáo hoàng tại Hoa Kỳ: *Ubi Petrus ibi ecclesia*, có nghĩa là: Nơi nào có Phêrô, ở đó có giáo hội. Phêrô ở tại America đã hai năm, và nụ cười dịu hiền của ngài và sự thanh thân hiền nhiên của ngài đốt cháy một quốc gia, một Giáo Hội và một lục địa với niềm hy vọng giữa thái độ hoài nghi, tuyệt vọng, và nhiều người thích thúc đẩy sự chết đến cho một Giáo Hội sống động và trẻ trung. Chỉ thời gian, sự suy tư và

cầu nguyện sẽ mạc khải cho biết sự chữa lành từ hai năm sẽ sinh hoa quả cho Giáo Hội tại Hoa Kỳ.

Một điều chắc chắn: Nơi Đức Giáo Hoàng Biển Đức XVI, cái bóng của Phêrô phủ trên hàng triệu người tại Hoa Kỳ trong năm 2008 và tiếp tục phủ xuống hàng triệu người chung quanh trái đất cho tới ngày nay, cách riêng trên những người bị thương tích và hư hại từ những hành động xấu ác lạm dụng tình dục trẻ em. Chúng ta đừng bao giờ quên rằng nơi Đức Giáo Hoàng Biển Đức XVI, Phero vẫn ở giữa chúng ta.

Cái chạm tay của Tôma

Truyện Phục Sinh của Gioan (*Chương 20-21*) là một loạt những sự gặp gỡ giữa Chúa Giêsu và các môn đệ của Người mặc khải những phản ứng đức tin khác nhau. Hoặc những sự gặp gỡ này là với Simon Phêrô và người Môn Đệ được Chúa yêu, bà Mary Magdalene, các môn đệ hay là Tôma, toàn thể kịch bản nhắc chúng ta nhớ rằng trong hàng ngũ đức tin có những cấp bậc sẵn sàng khác nhau và những yếu tố khác nhau dẫn đưa dân chúng tới đức tin và giúp họ trở thành những chứng nhân và những thầy dạy.

Truyện của Gioan về Chúa Giêsu và Tôma (*John 20:19-31*) ghi chú sự hiện ra hậu-phục sinh lần thứ nhất của Chúa Giêsu và cung cấp cho chúng ta một kinh nghiệm điển hình của sự nghi nan, tranh đấu và đức tin. Trong đó ẩn nấp kinh nghiệm của mọi người Kitô hữu: tin mà không thấy. Trong đoạn Tin Mừng này, chúng ta có một truyện trong một truyện: sự phân giải những nghi nan của Tôma trong lúc Chúa

Giêsu hiện ra hầu an ủi những môn đệ sợ hãi. Tôma chỉ tin khi ông nghe Chúa gọi phải tin.

Tôma không phải là một người theo thuyết nghi nan vĩnh viễn, cũng không phải là một con người bướng bỉnh, cứng cổ như truyền thống Kitô hữu thường vẽ vời. Tự điển Hy Lạp chuyển dịch tiếng “skepsis” thành “sự nghi nan, mối nghi hoặc, sự do dự, và sự không tin.” Tôma, kẻ nghi ngờ, được phép làm đôi chuyện mà tất cả chúng ta muốn làm. Ngài được phép chạm tay và “kinh nghiệm”, mà đôi khi phương tiện nhân bản con người không thể làm được. Đối với chúng ta điều đó khó hơn. Chúng ta cần bắt đầu với đức tin và lúc đó chạm cách đi mù con đường của chúng ta cho tới trung tâm cuộc đời chúng ta.

Dẫu chúng ta biết rất ít về Tôma, hậu cảnh gia đình của ngài và vận mạng của ngài, chúng ta được ban cho một lời gợi ý quan trọng vào trong căn tính của ngài trong từ nguyên học (*etymology*) của tên ngài trong tiếng Hy Lạp: Tôma (Didymous trong tiếng Hy Lạp) có nghĩa là “sinh đôi”. Nữa Tôma kia, người sinh đôi của ngài là ai? Chúng ta có thể thấy người sinh đôi của ngài bằng cách xem trong kính soi.

Nữa kia của Tôma là bất cứ ai chiến đấu với sự đau đớn không tin, nghi ngờ và tuyệt vọng, và cho phép sự hiện diện của Chúa Giêsu Phục Sinh làm một sự khác biệt. Khi sự này xảy ra, những ngờ vực tan biến. Tôma và những kẻ sinh đôi của ông khắp thế giới liêu mọi sự trong Chúa Giêsu và cho Chúa Giêsu và trở thành những nguồn phúc lành cho những kẻ khác, mặc dầu những

ngghi ngờ và tuyệt vọng của họ và vì những nghi ngờ và tuyệt vọng của họ.

Chúa nhật về lòng thương xót của Thiên Chúa

Chúa Nhật về Lòng Thương Xót của Thiên Chúa không phải là một lễ mới được thiết lập để cử hành những mạc khải của Thánh Faustina Kowalka's (1905-1038). Trên thực tế lễ này không liên hệ chút nào với Thánh Faustina! Đúng hơn lễ này khôi phục một truyền thống phụng vụ xa xưa, phản chiếu trong một huấn giáo gán cho Thánh Augustine về Tuần Bát Phục Sinh, mà ngài gọi là “những ngày thương xót và tha thứ,” và chính ngày thứ Tám “tổng kết những ngày thương xót.”

Chúng ta có phải “thúc ép” một sự liên kết giữa Lòng Thương Xót Chúa và truyện Tin Mừng của Tôma và Chúa Giêsu Phục Sinh? Trả lời cho câu hỏi thứ nhất là “Tất cả mọi sự!” và cho câu hỏi thứ hai: “Không!” Việc cử hành Chúa Nhật Về Lòng Thương Xót của Chúa không cạnh tranh với, cũng không gây nguy hiểm cho sự toàn vẹn Mùa Phục Sinh, cũng không lấy đi sự đương đầu đáng sợ với Chúa Phục Sinh trong Tin Mừng hôm nay. Chúa Nhật về lòng Thương Xót Chúa là ngày Bát Nhật Phục Sinh, đang cử hành tình yêu thương xót của Chúa chói sáng suốt Tam Nhật Phục Sinh và toàn diện mâu nhiệm Phục Sinh.

Trong ngày phong thánh Thánh Faustina ngày 30/4/2000, Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II nói trong bài giảng lễ của ngài trước hơn 200.000 người trong Quảng Trường Thánh Phêrô:

“Chúa Giêsu cho [*các Tông Đồ*] thấy tay và cạnh sườn của Người. Tức là, Người chỉ những vết thương của sự Thương Khó, cách riêng vết thương trong con tim của Người, nguồn suối từ đó chảy ra làn sóng lớn lòng thương xót chảy ra trên nhân loại.”

Đã nhiều năm, khi tôi gặp khó khăn trong sự thấy những liên kết nội tại giữa Chúa Nhật thứ Hai Phục Sinh, lễ thánh quan thầy tôi, Tôma Tông đồ, và những mạc khải của Thánh Faustina, tôi đi ngang qua lời trích dẫn này của Thánh Bernard (*Canticle 61, 4-5: PL 183. 2072*): “Điều tôi không thể được tự tôi, tôi chiêm lấy với niềm tin từ cạnh sườn bị đâm thủng của Chúa, bởi vì Người đầy lòng thương xót. Sự giáp mặt của Tôma với Chúa Phục Sinh ban cho tôi toàn diện viễn ảnh về ý nghĩa sự thương xót. Lúc đó tôi hiểu rằng ngày này cần được lấy làm chủ đề. Bây giờ hơn bao giờ hết trong Giáo hội và thế giới, chúng ta cần lòng thương xót.

Lòng thương xót bên trong sự thương xót bên trong sự thương xót.

Vị mục tử mới nhất của Canada, Giám Mục Donald Bolen thành Saskatoon, được phong chức giám mục ngày 25/3/2010. Giám Mục Bolen, một linh mục Tổng Giáo Phận of Regina tại Tây Canada, và nguyên là viên chức Hội Đồng Giáo Hoàng Hiệp Nhất Kitô hữu tại Vatican, chọn làm khẩu hiệu giám mục của ngài “Mercy within mercy within mercy.”

Trích dẫn này lấy từ sách 1953 của Tôma Merton “Đầu của Jonas,” trong đó Merton có Chúa nói: “Ta đã luôn luôn làm lu mờ

Jonas với lòng thương xót trong sự thương xót trong sự thương xót.”

Trong nghi lễ phong chức của ngài nhằm ngày Lễ Truyền Tin năm nay, Giám Mục Bolen nói: “Lời mà Mẹ Maria đón nhận với tiếng ‘fiat’ của Mẹ, Lời nhập thể trong Chúa Giêsu thành Nadareth, Lời Đấng hiến mình hoàn toàn cho chúng ta, cả tới chết, nhưng mà sự chết không thể chữa Lời này: Điều mà Lời nói là lòng thương xót trong sự thương xót trong sự thương xót. Nếu lâu nay có một khẩu hiệu giám mục tổng kết cuộc sống một giám mục, đó là khẩu hiệu này đối với một giám mục trẻ danh tiếng và lãnh đạo của Giáo Hội tại Canada người mô tả lòng thương xót mạnh mẽ!

Khi chúng ta tiếp tục phơi nắng trong ánh sáng rực trên trời của sự phục sinh của Chúa, chúng ta đừng ngưng cầu nguyện cho bóng chữa lành của Phêrô và sự hòa bình phủ trên Giáo Hội, và chúng ta hãy cầu xin Chúa cho những cuộc sống của chúng ta được chìm ngập trong sự thương xót bên trong sự thương xót bên trong sự thương xót.

(Suy niệm của Cha Tôma Rosica, nhân viên điều hành chính của Tổ Chức các Phương tiện Công Giáo Muối và Ánh Sáng và Mạng Lưới Truyền Hình tại Canada, là một cố vấn viên Hội Đồng Giáo Hoàng Truyền Thông Xã Hội.)

Đ.Ô. NGUYỄN QUANG SÁCH

Nghi Thức Sai Đi - VPDH Nhiệm Kỳ 2010-2013

Thánh Lễ trong Đại Hội Ultreya ngày 21 tháng 3 năm 2010 đã diễn ra trong bầu khí nghiêm trang và cảm động với nghi thức sai đi. Văn Phòng Điều Hành nhiệm kỳ 2010-2013 đã được long trọng giới thiệu đến toàn thể quý anh chị cursillista.

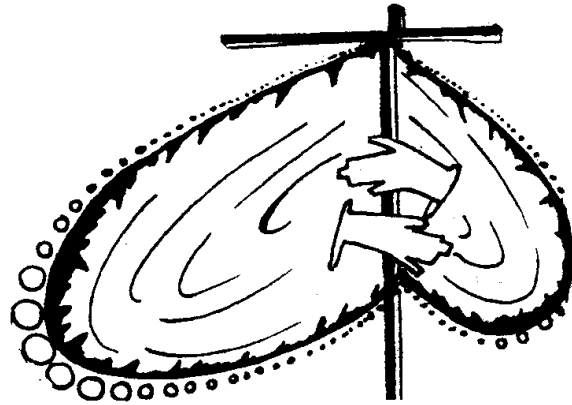
Cha Linh Hương Phong Trào, quý cha, quý Thầy và toàn thể tham dự viên đã sốt sắng đặt tay cầu xin Thầy Chí Thánh chúa phúc và dẫn dắt quý anh chị em trong VPDH nhiệm kỳ mới được luôn hăng say và nhiệt thành trên con đường phục vụ.

Khối Truyền Thông xin kính chúc quý anh chị trong VPDH nhiệm kỳ 2010-2013 dồi dào sức khỏe và luôn có Thầy Chí Thánh đồng hành trong mọi công việc phục vụ Phong Trào.

Nguyện xin quý anh chị cursillista luôn thêm lời cầu nguyện cho chúng tôi!

KHỐI TRUYỀN THÔNG

Nắm tay nhau

Sáng nay tôi tham dự Thánh lễ an táng của một Bà Cố. Vợ chồng tôi đến thăm Bà Cố lần cuối cùng vào xế chiều ngày thứ năm; lúc đó Bà Cố thật yếu. Chúa gọi Bà Cố vào sáng sớm thứ sáu. Chỉ trong vòng hai tháng, gia đình này phải chịu ba đại tang: Tang Ông Cố, tang bà Di, và nay là tang Bà Cố ! Qua chia sẻ của Cha Phêrô Phan Thế Lực, gia đình ông bà cố đã từ lâu nhiệt tình, quảng đại đối với giáo xứ, các tu sĩ, và mọi người chung quanh. Tôi tin rằng gia đình ông bà Cố sống hết lòng theo Lời Chúa dạy, nên được Ngài rước về hưởng Thánh Nhan.

Trong Phong Trào Cursillo, từ “chia sẻ” được sử dụng rất nhiều. Điều này thật ý nghĩa. Theo gương mẫu Thiên Chúa Ba Ngôi, con người từ khai thiên lập địa đã biết sống hợp quần để bảo vệ nhau, giúp nhau thăng tiến cuộc sống, nâng đỡ nhau khi hoạn nạn, đau buồn. Họ “chia sẻ” với nhau mọi lãnh vực trong cuộc sống con người.

Mỗi buổi sáng tôi có thói quen uống một tách cà phê; bao giờ tôi cũng dùng chiếc ‘cup’ của Phong Trào tặng. Tôi quý nó lắm; có lần tôi vô ý làm rớt, bẻ! May quá, Chị Nguyễn Hồng Tú cho

tôi chiếc khác. Cảm ơn Chị Hồng Tú. Chiếc ‘cup’ thật đẹp; đẹp nhất là câu “Một tay nắm Chúa, một tay nắm Anh Chị Em”, được ghi rõ nét bên hông ‘cup’. Tôi có cảm giác như Phong Trào rất gần tôi, gần lắm; gần đến nỗi mỗi sáng hiện diện với tôi, nói nhỏ vào tai tôi lời nhắc nhở của PT Cursillo, và tôi hiểu rằng bản phận của người Cursillista là kết hợp mật thiết - qua tâm linh và giác quan - với Thầy chí Thánh, và với anh chị em trong Phong Trào. Tôi không thể quên hay hồ hững sự gắn bó này. Quên thế nào được, khi Chúa hiện hữu trong lòng; khi tình huynh đệ luôn luôn gắn bó trong các buổi hội Nhóm, đại hội Ultreya, sinh hoạt Trường Huấn Luyện; và biết bao cơ hội gặp gỡ mặt đối mặt; hay trên hệ thống Email, Website của Phong Trào; khi họp VPĐH; hoặc cùng nhau cầu Thánh Thể hàng tuần; ngay cả khi cùng nhau đọc kinh cầu nguyện cho người được Chúa gọi về. “Một tay nắm Chúa, một tay nắm anh chị em”, châm ngôn này không thể nào xa rời người Cursillista. Kim chi nam này không bao giờ, sẽ không bao giờ lệch hướng trong đời sống chứng nhân cho Thầy. Tôi tự nguyện như vậy. Nguyện xin Thầy thương ban ơn gìn giữ con,

gìn giữ anh chị em chúng con mãi đi trên con đường Thầy muốn chúng con đi. Xin tạ ơn Thầy, Thầy Chí Thánh của chúng con.

Thưa quý anh chị, chí hướng là như vậy, quyết tâm là như vậy. Nhưng thực tế không chắc được như vậy. Thế gian phủ giăng con người hết sức khắc nghiệt và thô bạo bằng trăm nghìn mưu mô, xảo quyệt. Còn con người thì nhỏ nhoi, hèn yếu, mỏng dòn quá đỗi !

Các thánh Tông Đồ theo Thầy, sống sát bên Thầy, ăn một mâm, đi một đường, được học hỏi từng lời, từng chữ nơi Thầy, được chứng kiến phép lạ Thầy làm, gương Thầy sống. Nhưng trong vườn Ghếtsemani, Chúa Giêsu nói một lời hết sức nào lòng, một mong muốn tận đáy lòng: “Tâm hồn Thầy buồn đến chết được. Anh em hãy ở lại đây mà canh thức với Thầy”. Thế mà, các thánh Tông Đồ ngủ mê mệt. “Thế ra anh em không thể canh thức nổi với Thầy một giờ sao?”. Quở trách như vậy, nhưng Chúa thấu hiểu “Tinh thần thì hăng say, mà thể xác lại yếu hèn”.

Vì “yếu hèn” nên sa chước cám dỗ của Satan, đầu hàng ma quỷ. Thế rồi Chúa quở trách nặng hơn: “Lúc này mà còn ngủ, còn

nghi sao ?” “Lúc này” là hiện tại, là thời điểm chúng ta đang sống. Mỗi thời đại thế gian có những biến chuyển khác nhau. Thời đại chúng ta đang sống, thế gian lộng hành, gâm thét; dùng tất cả những xảo trá, khoa học kỹ thuật tân kỳ để đặt điều thêu dệt cáo gian Giáo hội, cùng các vị phẩm trật Hội Thánh Chúa. Những đau khổ của ĐGH Bênêdictô XVI qua vụ Cha Murphy là bằng chứng. Một phút yếu lòng sa ngã, là xa Chúa, là đánh mất linh hồn ! Nếu một người không tự mình đứng vững, không tự mình chống trả nổi, thì với cả Phong Trào Cursillo, chúng ta có sức mạnh tổng hợp, có ý chí chung, có quyết tâm chung, nương tựa nhau, tất cả chúng ta cầu nguyện, nắm tay nhau tạo thành một vòng tròn bền chắc với Đức Tin, Đức Cậy, Đức Mến. Và, chắc chắn có Thầy Chí Thánh cùng nắm tay với anh chị em chúng ta, thì ‘còn sợ chi, còn lo gì’. Hãy nắm tay nhau trong xây dựng và yêu thương.

Đời sống kiếp người mong manh lắm; nào ai biết được giờ phút nào Thiên Chúa gọi. Đang viết mấy dòng này, tôi nghe tin chiếc phi cơ chở gia đình Tổng Thống Ba Lan, các tướng lãnh, nhiều thành viên nội các, và phi hành đoàn, sau kỳ họp quốc tế từ Liên Xô bay về Ba Lan đã lâm nạn. Tất cả 134 con người đều thiệt mạng !!! Nào ai ngờ !!!

Ý nghĩa tiếng “**Lúc này**” mà Chúa nói với các thánh Tông Đồ nơi vườn Ghêtsêmani hai ngàn năm trước, theo tôi, đó không phải là quá khứ xa xôi. Cũng không phải là ngày mai, ngày mốt, tháng sau, năm tới. Không phải vậy. Đó chính là giây phút tôi gõ mấy chữ này; hay là lúc quý anh chị đọc bài “Nắm tay nhau” này trên tờ Ultreya hay đâu đó; hay chính là giờ chúng ta dâng Thánh Lễ; chính là lúc ai đó giận hờn, buồn phiền nhau chưa làm hoà; chính là lúc ngần ngại bước chân trước tòa giải tội; chính là lúc trong âm thầm anh chị em nào đó còn bị ràng buộc bởi tội lỗi; cũng có thể là lúc người Kitô hữu đang hết lòng kêu cầu Danh Thánh Chúa Giêsu Kitô trước hơi thở cuối đời. Và “lúc này” chính là lúc quý anh chị em và tôi phải ‘phục sinh’ trong lòng từng việc, từng giây phút để vòng tay nắm của PT Cursillo không bị đứt quãng, để Thầy vẫn thương yêu “ở cùng

mỗi người chúng ta”. Khi có Thầy ở cùng, ai thắng được chúng ta.

Dù nơi nào người Cursillista làm việc hay cư trú, dù công việc gì người Cursillista phải chu toàn, dù hoàn cảnh nào người Cursillista phải chịu đựng, dù hạnh phúc, niềm vui nào người Cursillista tận hưởng, v.v...thì chúng ta vẫn: “ Một tay nắm Chúa, một tay nắm anh chị em”.

Nguyện xin Thầy thương gìn giữ chúng con trong Tình Yêu Thầy, và ban ơn để chúng con biết cách và kiên trì nắm tay nhau càng bền chắc, càng thương yêu.

Lạy Thầy, xin cho con yêu mến Thầy luôn, và yêu thương tôn trọng anh chị em con nhiều.

Ta Ôn Thầy.

LÊ ĐÌNH KHÔI.

TỰ TƯỞNG HAY ! Ý HAY !

Thiên Đàng ở đâu

Cha Gioan Tauler, một vị linh mục đạo đức vẫn luôn cầu xin để được gặp một người chỉ dẫn cho ngài thiên đàng ở đâu. Một ngày kia, có tiếng lương tâm giục ngài ra trước cửa nhà thờ để gặp vị quân sư đó. Nhìn trước nhìn sau, cha chẳng thấy ai, ngoại trừ một người ăn mày, quần áo rách rưới, mặt mũi bần thiêu, hôi thối. Cha đến gần chào người hành khất:

- Chào ông, chúc ông may mắn. Người ăn mày thân nhiên trả lời:
- Chào cha, tôi có bị rủi ro bao giờ đâu.
- Vậy thì xin Thiên Chúa ban cho ông mọi điều sung sướng.
- Ô, thưa cha, đời tôi chưa bao giờ thấy khổ cả.
- Cha Tauler rất ngạc nhiên về cách nói năng của người này. Cha hỏi tiếp:
- Nếu Chúa bắt ông xuống hỏa ngục, ông có buồn khổ không? Người hành khất trả lời không cần suy nghĩ:
- Nếu Chúa làm như vậy thì tôi sẽ ôm ghì lấy Chúa và đưa Chúa xuống hỏa ngục luôn. Tôi thà ở hỏa ngục với Chúa còn hơn ở Thiên Đàng mà không có Ngài.
- Vị linh mục càng ngạc nhiên hơn nữa. Cha hạch hỏi:
- Nay ông, ông có thể cho tôi biết ông từ đâu tới đây?
- Thưa Cha, tôi từ Thiên Chúa mà đến.
- Nhưng ông tìm thấy Thiên Chúa ở đâu?

- Ở ngay khúc quẹo, chỗ mà tôi từ bỏ mọi của cải vật chất trên đời này.

Tới đây, Cha Tauler không thể chờ đợi thêm được nữa. Ngài hỏi nhanh:

- Thế thì, ông là ai?

Người ăn mày nói một cách trịnh trọng:

- Tôi là Vua.

Cha Tauler quỳ xuống trước mặt người ăn mày:

- Tâu Đức Vua, Ngài có thể cho con biết vương quốc ngài ở đâu không?

- Vương quốc của Ta ở ngay trong tâm hồn Ta.

*Bạn thân mến,
Nhiều lúc trên đời, chúng ta đã mất thời giờ viễn vông đi tìm bình an, hạnh phúc ở những nơi không bao giờ có.*

Hàng ngày chúng ta lái xe đi làm trên cùng một con đường, vào cùng một giờ khắc trong ngày, vậy mà sao có hôm một chiếc xe chóp đèn xin đi trước thì ta mỉm cười, giảm tốc độ lại và còn đưa tay lên mời họ qua. Trái lại, có ngày gặp trường hợp tương tự, ta lại cúi kính chửi thề mà không cho xe nào qua mặt? Tại sao con cái ta nô đùa trong nhà mà có lúc chúng ta cảm thấy êm đềm, hạnh phúc; nhưng có lúc ta lại cảm thấy ồn ào, khó chịu, nên la rầy và bắt chúng phải ở yên?

khi mà con người biết quên mình hy sinh cho hạnh phúc người khác, chia sẻ với người khác". Thì

ra sự bình an, vui vẻ, hạnh phúc không phải do ngoại cảnh tạo ra, mà lại ở ngay trong chính TÂM ta. Khi lòng ta an vui thì ngoại cảnh cũng đẹp đẽ. Khi lòng ta bất ổn thì ngoại cảnh chỉ tạo nên sầu muộn.

Cảnh giới Thiên Đàng hay Địa ngục từ trong TÂM ta vậy !

Xin quý anh chị hãyĐừng.....Đừng

Đừng để nhìn thấy 1 nụ cười rồi mới cười lại.

Đừng đợi đến khi được yêu thương mới yêu thương lại.

Đừng đợi đến khi cô đơn mới nhận ra giá trị của tin nhắn.

Đừng đợi đến khi có 1 công việc thật vừa ý rồi mới bắt đầu làm.

Đừng để có thật nhiều rồi mới chia sẻ đôi chút.

Đừng để đến khi làm người khác buồn rồi mới xin lỗi.

Đừng hạ thấp giá trị của mình bằng cách so sánh bản thân mình với người khác. Mỗi chúng ta là một con người khác nhau và đều có những giá trị khác nhau.

Đừng mãi mê theo đuổi những mục tiêu mà người khác cho là quan trọng, vì chỉ có bạn mới hiểu rõ những mục tiêu nào là tốt cho mình.

Đừng ngại học hỏi. Kiến thức là một tài sản vô hình và sẽ là hành trang vô giá theo bạn suốt cuộc đời.

Đừng ngại mạo hiểm để làm những điều tốt. Ít nhất bạn cũng học được cách sống dũng cảm với những lần mạo hiểm.

Đừng nên phỉ phàm thời gian hoặc những lời nói thiếu suy nghĩ. Cả hai thứ ấy một khi đã qua đi hay thốt ra thì không thể nào bắt lại được.

Đừng để cuộc sống đi qua mắt bạn chỉ vì bạn đang sống trong quá khứ hay tương lai. bằng cách sống cuộc sống của mình ngày hôm nay, vào lúc này, bạn đang sống tất cả mọi ngày trong cuộc đời.

Đừng quên hy vọng, sự hy vọng cho bạn sức mạnh để tồn tại ngay khi bạn đang bị bỏ rơi.

Đừng đánh mất niềm tin vào bản thân mình, chỉ cần tin là mình có thể làm được và bạn lại có lý do để cố gắng thực hiện điều đó.

Đừng lầy của cái vật chất để đo lường thành công hay thất bại, chính tâm hồn của mỗi con người mới xác định được mức độ "giàu có" trong cuộc sống của mình.

Đừng để những khó khăn đánh gục bạn, hãy kiên nhẫn rồi bạn sẽ vượt qua.

Đừng do dự khi đón nhận sự giúp đỡ, tất cả chúng ta đều cần được giúp đỡ ở bất kỳ khoảng thời gian nào trong cuộc đời.

Đừng chạy trốn mà hãy tìm đến tình yêu, đó là niềm hạnh phúc nhất của bạn.

Đừng chờ đợi những gì bạn muốn mà hãy đi tìm kiếm chúng.

Đừng từ chối nếu bạn vẫn còn

cái để cho.

Đừng ngần ngại thừa nhận rằng bạn chưa hoàn hảo.

Đừng e dè đối mặt thử thách. Chỉ khi thử sức mình, bạn mới học được can đảm.

Đừng đóng cửa trái tim và ngăn cản tình yêu đến chỉ vì bạn nghĩ không thể nào tìm ra nó. Cách nhanh nhất để nhận tình yêu là cho, cách mau lẹ để mất tình yêu là giữ nó quá chặt, cách tốt nhất để giữ gìn tình yêu là cho nó đôi cánh tự do.

Đừng đi qua cuộc sống quá nhanh đến nỗi bạn quên mất mình đang ở đâu và thậm chí quên mình đang đi đâu.

Đừng quên nhu cầu cảm xúc cao nhất của một người là cảm thấy được tôn trọng.

Đừng ngại học hỏi. Kiến thức là vô bờ, là một kho báu mà ta luôn có thể mang theo dễ dàng.

Đừng sử dụng thời gian hay ngôn từ bất cần. Cả hai thứ đó đều không thể lấy lại.

Đừng bao giờ cho là bạn đã thất bại khi những kế hoạch và giấc mơ của bạn đã sụp đổ, vì biết được thêm một điều mới mẻ thì đó là lúc bạn tiến bộ rồi.

Đừng quên mỉm cười trong cuộc sống.

Đừng quên tìm cho mình một người bạn thực sự, bởi bạn bè chính là điều cần thiết trong suốt cuộc đời.

Đừng nuôi lòng hận thù và nên luôn sẵn sàng tha thứ, vì sự hận thù chỉ làm bạn tổn thọ và chẳng mang lại cho bạn điều gì cả

Đừng phê bình hay xét đoán khi bạn không thật sự luôn luôn tốt hơn người khác

Và cuối cùng

Đừng quên ơn những người đã cho bạn cuộc sống hôm nay với tất cả những gì bạn cần. Bởi vì con cháu đời sau của bạn sẽ xem bạn như tấm gương của chúng.

Cuộc sống không phải là một cuộc chạy đua, nó là một cuộc hành trình mà bạn có thể tận hưởng từng bước khám phá...

Hãy cho đi rồi bạn sẽ nhận được thật nhiều.

HẠT BỤI SƯU TÂM

PHỤC SINH LỜI HỨA HOÀN HẢO

*“Đường con đi Chúa mở rộng thênh thang
Chân con bước chẳng bao giờ rời rã
Được Chúa thương mở lòng mở trí
Đường huấn lệnh Ngài con hăm hờ chạy theo”
(TV 118-119)*

Chúa đã đến tận chốn tội lỗi để hứa ban hạnh phúc trường sinh cho Con Người. Chúa đã đến tận những nơi sa đọa để đánh thức kẻ ngủ mê trong sinh lầy tăm tối. Chúa đã đến tận nắm mồ để kêu gọi kẻ chết sống lại. Và Chúa đã hứa ban sự sống đời đời cho người trộm cướp biết ăn năn... ngay khi Người bị đim trong biển tội đời, với những sỉ nhục đòn đau roi đòn và treo trên thập giá. Chúa vẫn một lòng vâng phục trong yêu thương. Vì hơn ai hết, Người biết: Con đường Thập Giá Khổ hình là con đường duy nhất để cứu độ nhân loại, để nhân loại được đi đến Phục Sinh Huy Hoàng.

Cảm tạ Chúa, Người đã không đứng ngoài nhìn nhân loại chúng con bằng cặp mắt bàng quang. Người cũng không ghê tởm tránh xa, cũng chẳng phẫn nộ hủy hoại xóa bỏ công trình sáng tạo của mình vì đã bị nhiễm độc lây lan bởi tội lỗi ... mà Người đã nhập thể, đã hiến mình trong những khổ đau, tủi cực như kiếp người nơi trần gian tội ác lan tràn, để cuối cùng chịu khổ hình và chịu chết trên thập giá để hòa giải và Cứu Độ trần gian.

Tình yêu vĩnh cửu của Thiên Chúa Cha dành cho Con Người, được minh chứng bằng cái chết đau thương khổ nhục của Chúa. Chúa Phục sinh là sự xác tín vào Đức Tin có sự sống đời

đời, và Người lên Trời là sự bảo lãnh vững chắc cho người Kitô hữu. Tin Mừng Con Một Thiên Chúa đã nhập thể, thí mạng sống mình để chuộc tội cho nhân loại, và hứa ban cho nhân loại được sống, sự sống sung mãn. LỜI HỨA HOÀN HẢO Chúa ban ra cho chúng con được viết bằng máu, máu của Đấng Cứu Độ, của Chúa Cả Trời Đất.

Trong các mùa dẫn đến Phục Sinh, trời đất đổi thay. Từ mùa đông, dẫn đến Mùa Đấng Cứu Thế sắp chịu nạn, cây cối bông hoa khô cằn trụi lá bao phủ một màu xám xịt như đi lần vào cõi chết... Nhưng gần kề những ngày Hồng Phúc Thiên Chúa ban cho nhân loại, Người cũng vội vã khoác lên vũ trụ những màu sắc thắm tươi diễm lệ. Cây cỏ bông hoa tung bừng đua nở dưới nắng ấm khí trời thơm mát.... Phải chăng thiên nhiên cũng thấm nhuần định luật của Thượng Đế? Biết chu kỳ tiết đông phải từ bỏ để Chúa Xuân về được chuyển mình thay lá trở hoa kết trái?

Lòng Con Người cũng đổi thay theo mọi tiết mùa: Mùa Chay, Con Người có liên-hệ huyết-mạch chắc-chẽ-với-Đấng-Cứu-Thế-Giêsu không khỏi thấy đau buồn trong ăn năn thống hối. Ôm ấp nghiền ngẫm những nỗi đau như gai nhọn xuyên thấu tâm can, những gai nhọn từ chiếc mào quân dữ đã kết xiềng trên đầu

Người... Nước mắt trào dâng, lòng ngực đau nhói, thì ra, Người đã tặng cho Con Người chiếc vương miện quý giá còn đượm Máu Cứu Chuộc. Dù ôm vào lòng thấy đau đớn, nhưng tặng vật Người ban, làm cho Con Người vênh dự và mạnh mẽ, Con Người đổi buồn thành vui vì có vũ khí Thiên Chúa tặng ban để chiến đấu.

Niềm vui vô bờ là Mùa Phục Sinh. Hợp với Đất Trời, Con Người tiếp nhận nguồn sinh khí mới, tình yêu mới, tình yêu Kitô, tình yêu cho đi, để cho, cho, cho cho đến giọt máu cuối cùng, như cây cỏ thụ trụi lá tro cành... để tiếp nối công trình Cứu Chuộc và làm chứng cho Thiên Chúa Tình Yêu. Làm chứng rằng: LỜI HỨA CHO SỐNG LẠI CỦA CHÚA PHỤC SINH là LỜI HỨA HOÀN HẢO cho những ai kiên trì yêu mến thập giá đời mình.

Hạnh phúc thay, người có Đức Tin vào lời hứa của Thiên Chúa: Sự đau thương của Chúa chính là để khẳng định: “Bất cứ hoàn cảnh nào Chúa cũng không bao giờ bỏ rơi Con người”. Là Con Người, người Kitô hữu, thấy vững dạ yên lòng, tin vào tình yêu của Chúa: - Đừng ngã lòng rùn chí như Giuda, mà phải can đảm trở lại như Phêrô; Đừng giả hình, giả dạng, giả danh Thiên Chúa, mưu ma chước quỷ, mượn đao giết người như các thương tế mà

hãy như Giô-xép, như Nicôdêmo; Đứng thay lòng đổi dạ kéo bè xu nịnh theo kẻ cáo gian như đám đông dân chúng, mà hãy trung trinh như Đức Mẹ tới cuối chặn Đường Thánh Giá đời mình; Đứng hèn nhát như Philatô, không dám công bằng xử án mặc cho người công chính bị giết oan; Đứng ác tâm đưa dấm chua cho Chúa, hoặc nói lời thử thách cay độc như tên trôm dữ mà hãy như Simon, như bà Vêrônica, Bà Maria Macdala, như Thánh Gioan.... Tin tưởng vào Lời Hứa Hoàn Hảo trọn vẹn dâng hiến cho tình yêu của Chúa Chí Ai để được là Người Kitô Hữu chân chính.

May mắn thay Con Người ở thời đại chúng ta, được Giáo Hội tông truyền những điều bí nhiệm trên trời mà trí khôn Con Người khó thấu đáo. Nhưng Đức Tin là ân huệ mở đầu để Chúa cho phép con người bước vào ngưỡng cửa của đời sống siêu nhiên, để có thể mặt đối mặt với Thiên Chúa. Điều Chúa đòi buộc thực thi Đức tin để Con Người có khả năng kết hợp với Chúa chính là Tình Yêu, tình yêu Kitô, được chính Chúa ban cho khi trở thành con Chúa. Theo Đức Gioan Phaolo II thì: “Khoa thần bí Kitô Giáo phát sinh từ Mạc Khải của Thiên Chúa Hằng Sống. Thiên Chúa mở cửa đi vào nối kết với Con Người, và khơi động nơi Con Người khả năng kết hợp với Người, đặc biệt vun trồng những nhân đức thần học - Đức Tin, Đức Cậy và trên hết là Đức Mến.”

Chúa Giêsu chịu chết và Chúa đã Sống Lại, cho Con Người niềm hy vọng Phục Sinh. Chết đối với người Kitô không có nghĩa là kết thúc trong nấm mồ, mà chết chỉ là giai đoạn phải qua để thay hình đổi dạng cho một cuộc tái sinh,

như sâu hóa bướm.... Biết bao phen bản tính yếu đuối, Con Người khước từ Chúa, như con sâu muốn ở mãi trong kén, từ chối dần thân để theo kẻ nghịch. Vậy mà Thiên Chúa vẫn phải tìm đến nơi tận cùng tội lỗi, tận cùng của sự dữ để chuộc Con Người về. Chẳng những thế còn lấy máu mình để rửa sạch thế giới này cho tới mãi những thế hệ mai sau được nên thanh sạch, nên hoàn thiện.

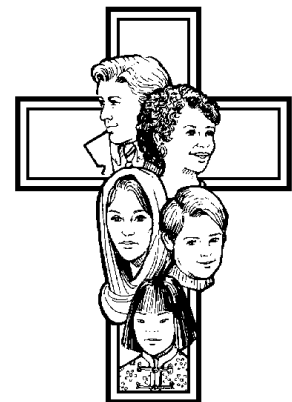
Những điều thần bí của Kitô giáo nói về được, mất, sống, chết rất khó hiểu như trong Bài Kinh Hòa Bình: “...Khi hiến thân là khi được nhận lãnh. Chính lúc quên mình là lúc gặp lại bản thân... Chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời...” Nghe qua thật nghịch lý, nhưng Chân lý nền tảng nằm tại Tin Mừng của Chúa, Tin Mừng này Chúa đã tiên báo (tin buồn?) cho những người theo Chúa: luôn luôn và khắp nơi sẽ gặp sự chống đối của con người với nhiều gian tà, bất công, áp bức... Chân lý này đã được Thánh Gioan Thánh Giá soi rọi một chút ánh sáng và cho chúng ta một phương pháp sống của Chúa Kitô, Thầy Chí Thánh Giêsu như sau: “Chúa Kitô đã tới nơi Ngài không có gì. Nhưng ngày Ngài rời khỏi nơi không có gì đã là biết bao linh hồn nhân loại được cứu rỗi.”

Ơn Cứu Rỗi không phải do Con Người nhân loại thực hiện mà do chính Thiên Chúa ban phát, với quyền tự do nhận lãnh của Con Người. Như trong 12 Môn Đệ Chúa chọn, để giao sứ mệnh chuyển ơn Chúa đến cho nhân loại, thì đã có Một trong số Mười Hai khước từ. Con đường theo Chúa, Chúa cũng đã nói trước cho các môn đệ những thất

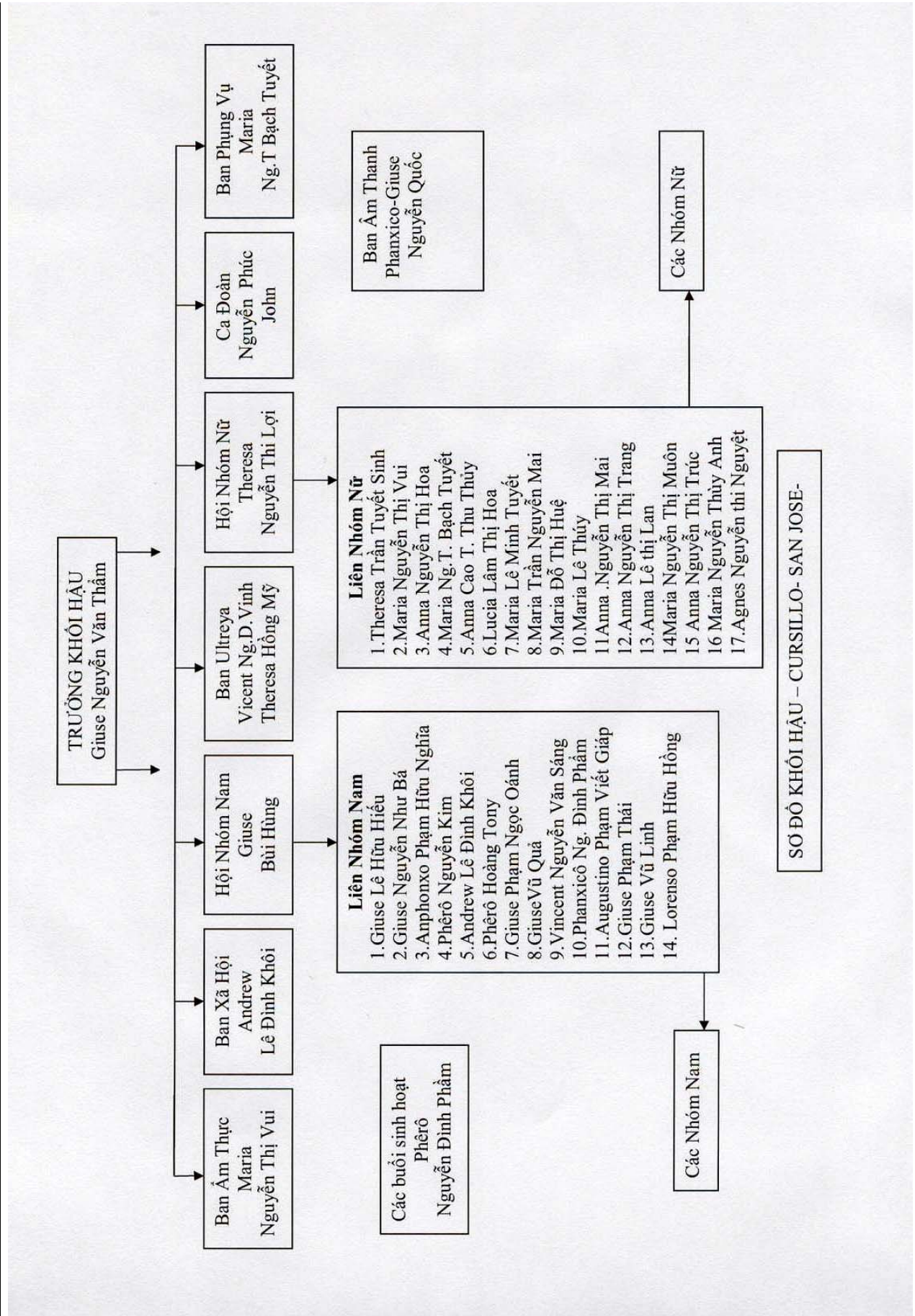
bại, những hành hạ, khổ nhục, giết chóc... đang chờ đón các ông, bởi vì chính Người cũng bị hành hạ: “Nếu họ ngược đãi Thầy, họ cũng sẽ ngược đãi các con” Người nói thêm: “Nếu họ tuân lời Thầy, họ cũng sẽ tuân lời các con.” (Gi 15:20).

Con hết lòng cảm tạ Chúa đã gieo vào tâm hồn con một Niềm Hy Vọng Tuyệt Vời vào Lời Hứa Hoàn Hảo Ôn Cứu Độ Chúa ban. Sự hiểu biết của trí óc có ngần, nhưng trong cuộc đời nhiều nước mắt, con vẫn cảm nhận được niềm hạnh phúc của Đức Tin vào Mầu Nhiệm Thập Giá. Rõ ràng nhiều phen được Chúa hoán chuyển: “Khúc ai ca Chúa đổi thành vũ điệu” (TV 29,12) Tin vào Mầu Nhiệm Phục Sinh Chúa, để rồi những lần hoạn nạn tử sinh, tựa như: “... Từ âm phủ Ngài đã kéo con lên. Tường đã xuống mò mà Ngài thương cứu sống” (TV 29:4). Lạy Chúa, xin phục sinh trong con những yêu thương, khiêm cung nhẫn nại,... để mãi con được dâng mình như ý Người muốn.

TAM NHẬT VƯỢT QUA 2010 NGUYỄN TUYẾT

SƠ ĐỒ TỔ CHỨC KHỎI HẬU

Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam, thuộc Giáo Phận SanJose, CA

***Tạ ơn Chúa !
Cảm tạ Thầy Chí Thánh !***

Nhờ ánh sáng của Thiên Chúa, và sức mạnh của Chúa Thánh Thần thôi thúc để hướng về toàn thiện. quý anh cursillistas đã cố gắng thánh hóa bản thân nhằm tham dự vào việc thánh hóa trần gian, đó cũng là kết quả của đời sống chứng nhân của người cursillista. Trong tâm tình yêu thương, tâm tình anh chị em gắn bó với nhau qua tinh thần “ Một tay nắm Chúa, một tay nắm anh chị em “

Phong trào xin được chúc mừng quý anh cursillistas:

***Giuse Hoàng Kế Thế.
Anthony Phạm Trung Điềm
Dominico Lê Thọ
Gioan Vũ Hiến***

Đã đáp lại lời mời gọi của Thầy qua những năm tháng học hỏi, quý Anh sẽ được đón nhận Hồng ân nơi Thiên Chúa với Thiên Chức Phó Tế Vĩnh Viễn qua việc đặt tay của:

***Đức Giám Mục Patrick J. McGrath Giám Mục Giáo Phận San Jose.
Vào lúc 9:30 am, Thứ bảy ngày 08 tháng 5 năm 2010
Nhà Thờ St. Frances Cabrini, San Jose***

Quý Cha Linh hướng Phong Trào

Quý Anh Chị Em Cursilistas xin chúc mừng đến quý Anh. Nguyên xin Thầy Chí Thánh luôn đồng hành cùng quý Anh. Xin Chúa Thánh Thần thánh hóa quý Anh và ban các ơn cần thiết cho chức vụ quý Anh lãnh nhận trong tinh thần liên đới, cộng tác và tương kính.

Thay mặt Cha Linh Hướng, Anh Chị Em Cursilistas Phong Trào Cursillo Việt Nam, thuộc Giáo Phận San Jose

***Chủ Tịch Phong Trào
Joseph Huỳnh Quốc Thu***

Một vài nhận định về tình hình Giáo Hội

VietCatholic News (03 Apr 2010 15:41)

Tuần Thánh năm nay, tư tưởng đầu tiên đến với tôi là “niềm hy vọng”. Mặc dù, qua theo dõi tin tức hằng ngày, tôi biết khá rõ tình hình Giáo hội Công giáo trên thế giới càng ngày càng gặp nhiều khó khăn. Đức Thánh Cha Bênêdictô gặp rất nhiều đau khổ, vì đã mạnh dạn lên tiếng bảo vệ những giá trị căn bản cho thế giới con người như là “Chân lý, Tình yêu và Sự Sống”. Ngài cũng đã quyết tâm canh tân Giáo Hội bằng cách canh tân hàng giáo sĩ. Năm linh mục được lập ra cũng vì mục đích đó.

Chính vì Giáo Hội quyết chí canh tân, kẻ thù quan trọng hơn cả của Giáo Hội là “thần dữ” nhất quyết chống lại Giáo Hội và tìm cách phá Giáo Hội. Thần dữ áp dụng “chiến lược gây ông đập lưng ông” để đánh phá Giáo Hội, làm cho Giáo Hội nản chí, không còn quyết tâm bảo vệ các giá trị truyền thống của mình nữa. Thần dữ lợi dụng những lỗi lầm của các giáo sĩ trong Giáo Hội về phương diện lạm dụng tình dục, có khi đã xảy ra cách đây 60 năm, để thúc đẩy các thế lực thù địch tấn công Giáo Hội, làm mất uy tín của Giáo Hội, đặc biệt của hàng Giáo phẩm, và ngay cả uy tín của Đức Thánh Cha.

Nếu công bằng mà phân tích tình hình đạo đức trên thế giới, nhiều người đều phải công nhận là thế giới chúng ta đang xuống dốc cách trầm trọng về nhiều phương diện, đặc biệt về phương diện luân lý tính dục. Bệnh “Aids” đang lan tràn khắp nơi trên thế giới chẳng phải là hậu quả rõ rệt của một sự sa đọa trầm trọng về phương diện luân lý đó sao? Tình trạng nhiều gia đình tan rã vì nạn ly dị kéo theo nhiều hậu quả bi thảm cho hạnh phúc gia đình cũng không thể chối cãi được ! Nạn phá thai và giết người bừa bãi khắp nơi đã tới mức không thể chấp nhận được nữa ! Máu của những người vô tội đã kêu lên tới thấu trời! Hằng ngày các toà án trên thế giới phải giải quyết không biết bao nhiêu các vụ loạn luân trong gia đình. Những trường hợp lạm dụng tình dục nhan nhản khắp nơi trong các cơ quan và xí nghiệp, thậm chí trong cả các trường học.

Xét về việc lạm dụng tình dục, phải công nhận rằng so với ngoài xã hội, tỷ lệ phạm pháp trong Giáo Hội rất thấp. Ấy vậy mà các thế lực trần gian, thù địch với Giáo Hội, bao gồm nhiều báo chí và các phương tiện truyền thông, các tập đoàn luật sư... tập trung chia mũi dùi vào Giáo Hội. Họ muốn làm gì đây? Phải chăng họ muốn làm sụp đổ uy tín tinh thần của Giáo Hội, để Giáo Hội không còn dám lên tiếng nói về những điều mà họ không ưa thích. Dĩ nhiên việc trừng trị những tội ác thực sự đã xảy ra là điều phải lẽ, các nạn nhân của lạm dụng tình dục thật đáng thương và phải được đền bù xứng đáng. Nhưng không phải vì thế mà bôi nhọ cả một Tập thể, và gán ghép trách nhiệm một cách bừa bãi.

Việc gán ghép trách nhiệm cho Đức Thánh Cha rõ ràng phát xuất từ “ý đồ làm hại” ngài mà thôi. Chúng ta thử suy nghĩ về một con người mà hơn phân nửa cuộc đời miệt mài trong công tác nghiên cứu và suy tư thần học, và sau đó chỉ làm Giám Mục giáo phận Munich một thời gian rất ngắn, chưa đủ để sắp xếp và ổn định công việc trong giáo phận mình, thì đã được chuyển về Rôma lãnh trách nhiệm “bảo vệ đức tin”, và đã hết mình trong công việc này đến nỗi chấp nhận mang tiếng là “khất khe”, là “xe tăng”. Bây giờ thì lại bị gán cho cái tội là “không nghiêm khắc đủ”. “Miệng đời” quả thật là “điều ngoa”. Sự điều ngoa này chỉ có thể hiểu được, nếu nó phát xuất từ “thần dữ”. Theo lời Kinh Thánh, Satan nói dối và điều ngoa ngay từ thưở ban đầu (x. St 3,4-5).

Tôi nghĩ đã đến lúc phải mạnh mẽ lên tiếng thức tỉnh lương tâm các nhà báo, các người làm công tác truyền thông xã hội, những luật sư thường chỉ chú trọng tới tiền bạc, những con người “đầu cơ chính trị”, về

sự công bằng trong nhận định và phê phán về người khác, về lịch sử và văn minh trong ngôn từ khi viết hay phát biểu những điều có liên quan tới những con người lãnh đạo tinh thần và tôn giáo, đặc biệt là Đức Thánh Cha. Hãy nhìn xem phản ứng của những tín đồ Hội giáo khắp năm châu, khi có những lời mà họ cho là xúc phạm tới tôn giáo của họ hay các lãnh đạo tinh thần của họ.

Tôi rất ngạc nhiên là nhiều người trí thức trong các xã hội dân chủ và văn minh, lại không chịu làm một bài tính so sánh thái độ hiền hoà nhặn nhục của những người công giáo, mà nhất là của các lãnh đạo tinh thần của họ, với thái độ hằn học và thô tục của những người không ngừng lên tiếng chỉ trích những vị hữu trách đạo cũng như đời. Thái độ quá ư vô trách nhiệm của một số những người trí thức thời đại quả thực không còn chấp nhận được nữa.

Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đích thực là một con người hiền hoà, bình tĩnh, trái tim dào dạt yêu thương, đầu óc rộng mở lắng nghe, đối thoại, đón nhận với lòng kính trọng những lời nói thẳng, nói thật. Đức Thánh Cha là một “con người của chân lý”, luôn luôn phục vụ chân lý, luôn dùng những lời lẽ tế nhị để nói lên sự thật, đang bị “những thế lực đối trá” toa rập với nhau để tấn công và làm hại. Trong lịch sử Kitô giáo, từ lúc ban đầu những thế lực xấu đã toa rập với nhau mà chống lại “Tôi Tớ thánh của Thiên Chúa là Đức Giêsu, Đấng Thiên Chúa đã xức dầu” (Cv 4, 27).

Tôi ước mong tất cả mọi thành phần Dân Chúa trên thế giới hãy đoàn kết với nhau, trước hết để ý thức cái “hiểm hoạ” của những lời vu oan và phỉ báng của những thế lực chống đối Giáo Hội đang toa rập nhau tìm cách làm sụp đổ uy tín của Đức Thánh Cha, của Hàng Giáo Phẩm thế giới, gạt bỏ hoàn toàn ảnh hưởng tinh thần và đạo đức của Giáo Hội Công Giáo. Thứ hai là các giáo sĩ, trong “Năm linh mục” này hãy cố gắng tối đa để canh tân bản thân và đời sống, tránh làm cơ cho thế gian to tiếng sỉ nhục Giáo Hội và cả Chúa Giêsu nữa.

Dù cho sự dữ có lan tràn, tình thương của Thiên Chúa đối với loài người còn lớn hơn sự dữ, mạnh hơn tử thần. Thần dữ dù có mưu mô đến cỡ nào, có tập trung các mãnh lực thù địch của thế gian nhiều đến mấy để chống phá Giáo Hội, chúng ta cũng không sợ. Chúa Phục Sinh không ngừng đến và nói với chúng ta: đừng sợ ! Chúa Thánh Thần là Tình Yêu của Chúa Phục Sinh đổi mới mọi sự trong ngoài chúng ta. Nhưng quan trọng hơn cả vẫn là “nội tâm con người”. Hãy cảnh giác đối với những kẻ nội thù là những sự dữ trong lòng chúng ta ! Và đừng để cho “thần dữ” có chỗ trong lòng chúng ta ! Hãy để cho Tình Yêu của Chúa Phục Sinh thanh tẩy và đổi mới mọi sự. Chúa Phục Sinh là “Niềm Hy vọng” của chúng ta.

+ PHAOLÔ BÙI VĂN ĐỊC
GIÁM MỤC ĐẠC TRÁCH UY BAN GIÁO LÝ ĐỨC TIN
TRỰC THUỘC HĐGM VIỆT NAM

DANH SÁCH CÁC CURSILLISTA ĐÓNG NIÊN LIÊM TRONG THÁNG 02&03 -2010

SỐ TT	HỌ VÀ TÊN	ĐỊA CHỈ	GHI CHÚ	SỐ TIỀN
1	A/C Nguyễn Ngọc Nhan &			
2	Nguyễn Bạch Tuyết			\$ 40.00
3	Maria Nguyễn Kim Dung			\$ 20.00
4	A/C Bùi Duy Sang &			
5	Phạm Thị Yên			\$ 50.00
6	Maria Trần Ngọc Phương			\$ 20.00
7	Nguyễn Thị Hồng Nga			\$ 20.00
8	Nguyễn Đình Phẩm &			
9	Lê Vô Suy			\$ 40.00
10	Mary Trần			\$ 25.00
11	Dominico Hoàng Bá Ngân &			
12	Maria Hoàng Thị Vương			\$ 50.00
13	Ivy Đình			\$ 20.00
14	Matta Hà Thủy			\$ 20.00
15	A/C Kính & Kim Nguyễn			\$ 50.00
16	Hiếu Lê & Lan Lê			\$ 40.00
17	Nguyễn An			\$ 20.00
18	Hồng & Ly Phạm		for 2009 & 2010	\$ 40.00
19	Trần Xuân Tiên			\$ 40.00
20	Trần Hồng Thuận			\$ 20.00
21	Nguyễn Hứa			\$ 20.00
22	Mary Nguyễn			\$ 20.00
23	Joseph Thông Phạm &			
24	Loan Thị Vũ			\$ 40.00
25	Anna Bùi Hiếu			\$ 20.00
26	Maria Nguyễn Thiện Hào			\$ 20.00
27	Vũ Thị Toàn			\$ 20.00
28	Nguyễn Thu Vinh Tina			\$ 20.00
29	Trần Xuân Hường			\$ 20.00
30	Joseph Linh Quốc Vũ &			
31	Carolyn Hằng Phạm Vũ			\$ 40.00
32	Thu Lê			\$ 20.00

TỔNG CỘNG \$755.00

DANH SÁCH CHI TIÊU

DATE	LÝ DO	SỐ TIỀN	TRẢ CHO
	Xin Lễ & Qùa Noel cho các Cha	\$ 270.00	
	Qùa cho nhan viên O'conor	\$ 221.94	
	Trả cho Giáo Xứ hàng năm	\$ 500.00	
	Cha Giảng Trường Huân Luyện	\$ 50.00	
	Báo Shipping	\$ 121.05	
	DG News Letter (tiền in báo)	\$ 1,822.00	
	Khối Hành Chánh (khoá 36 &37)	\$ 444.18	
	Tiền Nước (khoá 36&37)	\$ 83.00	
	khối ba ngày (khoá 36 &37)	\$ 850.00	
	Đồ ăn cho trường huấn luyện	\$ 55.00	
	Bánh Lễ +Tiền xin Lễ +địa giấy	\$ 65.00	
	Khối Giám Học (Khóa 36& 37)	\$ 65.00	
	Mua Projector cho phong trào	\$ 1,059.70	
	DG printing (news letter &calendar)	\$ 872.00	
	TỔNG CỘNG	\$ 6,478.87	

Mọi thông tin, yêu cầu về việc đóng niên liễm, xin quý anh chị liên lạc chị Thủ Quỹ Phong Trào tại địa chỉ:

Maria Vũ Thùy Linh
4643 Park Norton Place
San Jose, CA 95136
Tel: (408) 578-3907

**PHONG TRÀO CURSILLO NGÀNH VIỆT NAM
GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA**

**ĐƠN GHI DANH
THAM DỰ TỈNH HUẤN CURSILLO 2010**

KHOÁ NAM # 38VNSJ: 19/08/2010 - 22/08/2010

KHOÁ NỮ # 39VNSJ: 26/08/2010 - 29/08/2010

Tên Thánh: _____ Họ và Tên: _____ Phái: Nam Nữ
Địa Chỉ: _____ Thành Phố: _____ Tiểu Bang: _____ Zip Code: _____
Điện Thoại Nhà: (____) _____ Số Điện Thoại trong trường hợp khẩn cấp: (____) _____
Email: _____

Ngày Sinh: _____ Tháng: _____ Năm: 19____ Học Vấn: Tiểu Học Trung Học Đại Học
Thuộc Giáo Xứ hay Cộng Đoàn: _____ Thuộc Giáo Phận: _____

Hiện đang sinh hoạt trong Hội đoàn hay Đoàn thể: _____

Gia Cảnh: Độc Thân Có Gia Đình/Có bao nhiêu con: _____ Goá Vợ/Chồng

*Nếu đã lập gia đình, xin cho biết người phối ngẫu đã gia nhập phong trào Cursillo chưa? Rồi Chưa

Nếu rồi, xin cho biết Họ và Tên của người phối ngẫu: _____

*Quý vị có trở ngại gì về sức khỏe cần được lưu ý trong thời gian Tỉnh Huấn không? Có Không

Nếu có, xin cho biết: _____

* Quý vị có bao giờ điều trị về bệnh tâm thần không? Có Không

Nếu có, xin cho biết: _____

* Quý vị có kiêng ăn và cần được lưu ý không? _____

* Quý vị có bị ngăn trở trong việc lãnh nhận Bí Tích Thánh Thể không? _____

* Quý vị phải trong hạn tuổi từ 25 tới 65 tuổi. Tuy nhiên cũng có những trường hợp cứu xét đặc biệt.

Ngày _____ Tháng _____ Năm 2010

Tham Dự Viên Ký Tên

Họ và Tên người giới thiệu hay bảo trợ: _____

Địa Chỉ: _____ Thành Phố: _____ Tiểu Bang: _____ Zip Code: _____

Điện Thoại Nhà: (____) _____ Điện Thoại trường hợp khẩn cấp: (____) _____

Email: _____

Thuộc Cộng Đoàn hay Phong Trào: _____ Giáo Phận: _____

Người bảo trợ đã dự khoá: _____ Tại: _____

Ngày _____ Tháng _____ Năm 2009

Ngày _____ Tháng _____ Năm 2010

Linh Mục Quản Nhiệm/Linh Hưởng

Người Bảo Trợ

*****Lưu Ý: Sau khi hoàn tất, xin chuyển về Khối Tiền Cursillo trước ngày 20/06/10 qua địa chỉ:
Anh Jerome Việt Hải – 10671 Larry Way, Cupertino, CA 95014 Điện Thoại: (408) 873-8530**

Lạy Chúa, trong thinh lặng của sáng sớm hôm nay/
Con đến xin Chúa sự bình an/ đức khôn ngoan và sức
mạnh.

Hôm nay/ con muốn nhìn đời với đôi mắt yêu thương/
biết nhẫn nại/ thông cảm/ hiền hòa và minh mẫn.

Xuyên qua các hình dáng bên ngoài/ con muốn nhìn
các con cái Chúa/ như chính Chúa nhìn họ/ như thế/
con chỉ nhìn thấy điều tốt nơi mỗi người mà thôi.

Xin Chúa giúp con tránh nghe những lời vu cáo/ xin
giữ miệng lưỡi con đừng nói những lời ác ý/ xin cho
tâm trí con thấm nhuần các tư tưởng tốt lành/ xin cho
con biết hòa nhã, vui vẻ/ để những ai đến với con/ đều
cảm thấy sự hiện diện của Chúa.

Lạy Chúa/ xin mặc cho con sự tốt đẹp dịu hiền của
Chúa/ hầu cho con biểu lộ Chúa suốt cả ngày hôm nay
với mọi Người. Amen.

Satan chủ trương gây hận thù giữa con cái Chúa.

Nếu mỗi sáng chúng ta quyết tâm sống yêu thương, thì nhờ ơn Chúa giúp, chắc chắn Satan sẽ bị đánh bại và chén hồng ân Chúa sẽ đổ trên chúng ta thay vì chén thịnh nộ của Ngài.

CURSILLO MOVEMENT
DIOCESE OF SAN JOSE
VIETNAMESE SECRETARIAT
MONTHLY NEWSLETTER

Stamp

Kính Biểu:

SINH HOẠT TRONG THÁNG 4 & 5 -2010

■ **TRƯỜNG HUẤN LUYỆN :**

Chủ nhật 25 April từ 06:45PM - 9:30PM, tại hội trường nhà thờ St. Patrick.

CHỦ ĐỀ : PHÚC ÂM HÓA VÀ VIỆC GIÁO DỤC THÊ HỆ MỚI

■ **ĐẠI HỘI ULTREYA :**

Chủ nhật 16 May từ 12:30PM - 3:30PM, tại hội trường bệnh viện O'Connor,
2101 Forest Ave., San Jose

CHỦ ĐỀ : ĐỜI SỐNG ĐỨC TIN CỦA MẸ MARIA

Xin quý anh chị suy nghĩ, cầu nguyện và cảm nghiệm theo chủ đề trên.

Mọi bài vở xin gửi về Ban Truyền Thông vào tuần lễ cuối mỗi tháng theo địa chỉ:
Dao.Joseph@gmail.com

Xin cảm ơn quý anh chị.